

អភិធម្មសេកស្តី

សង្ខេប

ព្រះគ្រូសង្ឃសុមេធា ធន់-ភ័ន់ (ធម្មបុរោហិត)

ម. ឧ. អាចារ្យបណ្ឌិតបំពេញវិជ្ជាធម្មវិន័យ

វិភាគ ណាណា ក្រុងភ្នំពេញ

រៀបរៀង

ជីវិតនិហិត

លេខ ៣០ សស

បណ្ឌិត

វិមលាស្នី ទានកេតិក្ខណៈវិជ្ជា ក្រុងភ្នំពេញ

បោះពុម្ពផ្សាយ

២៤៣.

១៦

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហ្សូ កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rissho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh   www.elibraryofcambodia.org

អភិធម្មសាស្ត្រ

សង្ខេប

ជំនួយដល់អ្នករៀនធម្មវិន័យ

ហ៊ុកឯក

១០ ធ្នូ ១៩៥៥

08-12

ព្រះគ្រូ សង្ឃ សុខមេធា ចន់-ភីន

(ធម្មបទរោង)

ម. ឌុ. អាចារ្យបណ្ឌិតបំណាច់វិជ្ជាធម្មវិន័យ

វិទ្យាធុណ្ណាល័យ ភ្នំពេញ

រៀបរៀង

ថ្ងៃទី ៣០ មេសា ២៤៧៧
១៩៥៤

ឧបត្ថម្ភ ថា

សៀវភៅអភិធម្មវិទ្យានេះ កើតឡើងដោយសមប្បធានកិរិយារបស់
ខ្ញុំ ដែលខំប្រឹងប្រមូលយកច្បាប់អភិធម្មវិទ្យាមករៀបរៀងបង្រៀនពួក
និស្សិតបំរើព្រះវិទ្យាសាលាថ្នាក់ឯក វិទ្យាសាលាលាម ក្រុងភ្នំពេញ ក្នុង
ព.ស. ២៤៧៦. គ. ស. ១៩៥៤. លុះរៀបរៀងនឹងបង្រៀនរួចហើយ
ខ្ញុំចង់ឲ្យច្បាប់នេះរីកដុះដាលទូទៅដល់ពួកសាសនិកជនគ្រប់ប្រភេទផង ចង់
ឲ្យផលដែលកើតអំពីច្បាប់នេះ ជូនចំពោះទៅវិញ ណាក្នុងរបស់ព្រាមប្រស-
ស្រី ដែលភាគច្រើនទៅកាន់បរលោកនាយផង, ខ្ញុំក៏ឲ្យបងប្អូនបង្កើត
ដែលធ្វើបុណ្យ យកច្បាប់នេះទៅលេចលក់បោះពុម្ព ដើម្បីចែកជាធម្មទាន
ក្នុងឱកាសបុណ្យទិវាណានុប្បទានជាមួយគ្នា ។

ហេតុនេះ ខ្ញុំសូមឧទ្ទិសផលដែលកើតអំពីធម្មទាននេះ ជូនទៅវិញ-
ណាក្នុងរបស់ឧបាសក ធំ និងឧបាសិកា ដួង ដែលត្រូវវិញព្រាមប្រស-
ស្រីដែលអញ្ជើញទៅកាន់លោកខាងមុខ, សូមឲ្យព្រាមទទួលយកផលនៃ
ធម្មទាននេះតាមសេចក្តីពេញចិត្តចុះ រួចសូមឲ្យព្រាមទាំងពីរបានសោយ
សេចក្តីសុខ ចំរើនជាភិយ្យភាព ព្រមទាំងសូមឧទ្ទិសផលនៃធម្មទាននេះ
ដល់សព្វសត្វនិករទាំងអស់ឲ្យបានសុខ-ចំរើនជានិរន្តរ៍តទៅ ។

ក្នុងការរៀបរៀងធម្មកថានេះ ខ្ញុំសូមអរគុណទោសអំពីសំណាក់
លោកអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយចំពោះសេចក្តីដែលភ្នំភ្នំភ្នំ, ភ្នំភ្នំ ភ្នំភ្នំ
រាបសាខ្លះ ។

ព្រះគ្រូសង្ឃសមេធា
ធីតា-ភិក្ខុ

អភិធម្មសក្ខី

សង្ខេប

...១...

អត្ថនៃ អភិធម្ម

អត្ថនៃអភិធម្មទាំង ៧ សក្ខីនោះ មានសេចក្តីស្តីពីក្រុមពាក្យពាល ដោយប្រភេទ មាន ៤ ប្រការគឺ ១- ចិត្ត; ២- ចេតសិក; ៣- រូប; ៤- និព្វាន ដោយប្រការដូច្នោះឯង ។

អធិប្បាយអំពីប្រភេទ ៤ ប្រការ

១- ពាក្យថា ចិត្ត បានដល់ធម្មជាតិដែលគិតនឹកគ្រិះរិះបូសន្សំនូវ អារម្មណ៍ ហើយដឹងនូវលក្ខណៈនៃអារម្មណ៍, ចិត្តនោះមាន ៨៩ ឬ ១២១ ។

២- ពាក្យថា ចេតសិក បានដល់ធម្មជាតិដែលកើតរលត់ទទួល អារម្មណ៍ សំដៅយកវត្ថុជាអារម្មណ៍ ជាមួយនឹងចិត្ត, ចេតសិកនោះមាន ៥២ ។

៣- ពាក្យថា រូប បានដល់ធម្មជាតិដែលប្រែប្រួលប្តូរនាសដោយ ហេតុផ្សេងៗ មានរក្សាត្រជាក់ជាំដើមភ្នំ ។ ដែលកើតឡើង ប្រាកដដល់ ភ្នែក, រូបនោះមាន ២៨ ។

៤- ពាក្យថា និព្វាន បានដល់ធម្មជាតិដែលផុតចាកកិលេសតណ្ហា រលត់បញ្ចក្ខន្ធ គឺលោកុត្តរធម៌ទី ៩ ដែលកើតអំពីលោកុត្តរៈទាំង ៨ ខាង ដើម, និព្វាននោះ មាន ២ ក៏មាន, មាន ៣ ក៏មាន ។ មាន ២ នោះគឺ

១- ឧបាទិសេសៈ, ២-អនុបាទិសេសៈ ។ មាន ៣ នោះគឺ ១- សុពាត;
២- អនិមិត្ត; ៣- អបណិហិត ។

ប្រភេទទី ១ ពោលអំពីចិត្ត

ចិត្តនោះមាន ៤ ប្រភេទគឺ:

១- ចិត្តជាភាមាវចរៈ មាន ៥៤;

២- ចិត្តជារូបាវចរៈ មាន ១៥;

៣- ចិត្តជាអនុបាវចរៈមាន ១២;

៤- ចិត្តជាលោកុត្តរៈ មាន ៨ ។

រួមជាចិត្ត៨៩ ដោយសន្លេប បើចែកចិត្តដោយពិស្តារក្រុងលោកុត្តរៈ

ចែកចេញទៅដោយឈានប្រាំៗ ជា ៤០ រួមទាំងអស់ ១២១ ។

អធិប្បាយចិត្តទាំង ៤

១- ពាក្យថា “ កាមាវចរ ” ចែកចេញជា ២ បទគឺ កាមៈបទ ១

អវចរ បទ ១, កាម បានដល់កាមភពទាំង១១ជាន់, អវចរ វិលវិល

កើតស្លាប់ប្តូរអនោលទៅមក; បានសេចក្តីថា ចិត្តណាដែលត្រាច់ទៅ

ដោយច្រើនក្នុងកាមភព ១១ ជាន់ ចិត្តនោះហៅថា កាមាវចរចិត្ត ។

២- ពាក្យថា “ រូបាវចរ ” ចែកចេញជា ២ បទគឺ រូបៈ បទ ១

អវចរ បទ ១, រូប បានដល់រូបព្រហ្ម ១៦ ជាន់, អវចរ វិលវិលកើត

ស្លាប់ឬអន្តោលទៅមក; បានសេចក្តីថា ចិត្តណាដែលត្រាច់ទៅដោយ
ច្រើនក្នុងអរូបព្រហ្ម ១៦ ជាន់ចិត្តនោះហៅថា អរូចរចរចិត្ត ។

៣- ពាក្យថា “អរូចរចរ” ចែកចេញជា ២ បទគឺ អរូប: បទ

១- អរិចរ បទ ១, អរូប, បានដល់អរូបព្រហ្ម ៤ ជាន់, អរិចរវិលវិល
កើតស្លាប់ឬអន្តោលទៅមក; បានសេចក្តីថា ចិត្តណាដែលត្រាច់ទៅ
ដោយច្រើនក្នុងអរូបព្រហ្ម ៤ ជាន់ ចិត្តនោះហៅថា អរូចរចរចិត្ត ។

៤- ពាក្យថា “លោកុត្តរៈ” ចែកចេញជា ២ បទគឺ លោកៈ

បទ ១, ឧត្តរៈ បទ ១, លោកៈ បានដល់លោកទាំង ៣ ភិកាម-
លោក១ រូបលោក១ អរូបលោក១, ឧត្តរៈ ឆ្លងចាកឬ ឆ្លងផុត, បាន
សេចក្តីថាចិត្តណាដែលឆ្លងចាកលោកទាំង ៣ បាន ចិត្តនោះហៅថា
លោកុត្តរចិត្ត ។

កាមាវចរ ៥៤ គឺ:

១ - ចិត្តជាអកុសល	១២	} អសាវណាចិត្ត	
២ - " អហេតុក	១៨		
៣ - " កាមាវចរសោភណ	២៤		
	រួមជា	៥៤	

អកុសល ១២ ភិកាមាវចរ :

លោភមូល ៨, ទោសមូល ២, មហាមូល ២ រួមជា ១២ ។

លោកម្សិល ៨ ឆ្នោះក្តី

១- សោមនស្សសហគតទិដ្ឋិកតសម្បយុត្តសសំចារិ-
 កៈ លោកចិត្តប្រកបដោយសោមនស្សវេទនាព្រមដោយទិដ្ឋិ ២ ប្រការ
 គឺឧទ្ធចទិដ្ឋិសេចក្តីឃើញថាសត្វមានខ្លួននៅក្នុងខ្លួន គឺស្លាប់ហើយស្នូន
 ទៅមិនកើតទៀត១, សស្សតទិដ្ឋិ សេចក្តីឃើញថាសត្វលោកទៀត គឺសត្វ
 ស្លាប់ហើយកើតទៀត ធ្លាប់កើតយ៉ាងណា មកកើតជាយ៉ាងនោះទៀត ១,
 មិនប្រកបដោយសំខារ គឺមិនមានបុគ្គលមកដឹកនាំ (ភ្លេចវិក្ការដោយ
 ធម្មតាខ្លួនឯង);

២- សោមនស្សសហគតទិដ្ឋិកតសម្បយុត្តសសំ-
 ចារិកៈ លោកចិត្តប្រកបដោយសោមនស្សវេទនា ព្រមដោយទិដ្ឋិ ២
 ប្រការដូចគ្នា ប្រកបដោយសំខារគឺមានបុគ្គលមកដឹកនាំ (មិនភ្លេចវិក្ការ
 ដោយធម្មតាខ្លួនឯង);

៣- សោមនស្សសហគតទិដ្ឋិកតវិប្បយុត្តសសំចារិ-
 កៈ លោកចិត្តប្រកបដោយសោមនស្សវេទនា វិត្រប្រាសចាកទិដ្ឋិ ២
 ប្រការ មិនប្រកបដោយសំខារ ;

៤- សោមនស្សសហគតទិដ្ឋិកតវិប្បយុត្តសសំចារិ-
 កៈ លោកចិត្តប្រកបដោយសោមនស្សវេទនា វិត្រប្រាសចាកទិដ្ឋិ

៥ - ឧបេក្ខាសហគតទិដ្ឋិកតសម្បយុត្តអសំទារិ-
កៈ លោភចិត្តប្រកបដោយឧបេក្ខារវេទនា ព្រមដោយទិដ្ឋិ ២ ប្រការ
មិនប្រកបដោយសំខារ ;

៦ - ឧបេក្ខាសហគតទិដ្ឋិកតសម្បយុត្តសសំទារិ-
កៈ លោភចិត្តប្រកបដោយឧបេក្ខារវេទនា ព្រមដោយទិដ្ឋិ ២ ប្រការ
ប្រកបដោយសំខារ ;

៧ - ឧបេក្ខាសហគតទិដ្ឋិកតវិប្បយុត្តអសំទារិកៈ
លោភចិត្តប្រកបដោយឧបេក្ខារវេទនា វិត្របាសចាកទិដ្ឋិ ២ ប្រការ មិនប្រ-
កបដោយសំខារ ;

៨ - ឧបេក្ខាសហគតទិដ្ឋិកតវិប្បយុត្តសសំទារិកៈ
លោភចិត្តប្រកបដោយឧបេក្ខារវេទនា វិត្របាសចាកទិដ្ឋិ ២ ប្រការប្រកប
ដោយសំខារ ។

ទោសមូល ២ គឺ :

១ - ទោមនស្សសហគតបដិយសម្បយុត្តអសំទារិ-
កៈ ទោសចិត្តប្រកបដោយទោមនស្សវេទនា ព្រមដោយបដិយៈ គឺ សេចក្តី
មាំមួនចិត្តមិនប្រកបដោយសំខារ ;

២ - ទោមនស្សសហគតបដិយសម្បយុត្តសសំ-

ទារឹកៈ ទោសចិត្តប្រកបដោយទោមនស្សវេទនា ព្រមដោយបដិមៈ

គឺសេចក្តីចាំបាច់ចិត្តប្រកបដោយសំខារ ។

មោហាមូល ២ គឺៈ

១ - ឧបេក្ខាសហគតវិចិត្តិត្តាសម្បយុត្ត មោហចិត្ត
ប្រកបដោយឧបេក្ខាវេទនា ព្រមដោយវិចិត្តិត្តសេចក្តីសង្ស័យ;

២ - ឧបេក្ខាសហគតឧទ្ធចសម្បយុត្ត មោហចិត្តប្រកប
ដោយឧបេក្ខាវេទនា ព្រមដោយឧទ្ធចសេចក្តីរាយមាយ ។

មើលភាពអកុសល ១២

ចិត្តជាលោភមូល ៨				ទោសមូល ២	មោហាមូល ២
លោមនស្សវេទនា		ឧបេក្ខាវេទនា		ទោមនស្សវេទនា	ឧបេក្ខា
ទិដ្ឋិតត សម្បយុត្ត	ទិដ្ឋិតត វិប្បយុត្ត	ទិដ្ឋិតត សម្បយុត្ត	ទិដ្ឋិតត វិប្បយុត្ត	បដិមសម្បយុត្ត	វិចិត្តិត្តា ឧទ្ធច សម្បយុត្ត សម្បយុត្ត
អសង្ខារិក សសង្ខារិក	អសង្ខារិក សសង្ខារិក	អសង្ខារិក សសង្ខារិក	អសង្ខារិក សសង្ខារិក	អសង្ខារិក សសង្ខារិក	វិចិត្តិត្តា ឧទ្ធច
២	២	២	២	២	១ ១

អហោតុកចិត្ត ១៨ គឺ:

អកុសលវិបាក ៧ កុសលវិបាក ៨ អហោតុកកិរិយា ៣ ជា ១៨ ។

អកុសលវិបាក ៧គឺ:

១ ២ ៣ ៤	}	ឧបេក្ខាសហគត	ចក្ក	}	វិញ្ញាណ ចិត្តដឹងច្បាស់នូវអនិដ្ឋារមណ
			សោត		
			យាន		
			ដីក្ខ		

ក្នុង ៥	}	ចក្ក	}	ទ្វារ ប្រកបដោយឧបេក្ខារវិទនា;
		សោត		
		យាន		
		ដីក្ខ		

៥. ឧក្ខុសហគតកាយវិញ្ញាណ ចិត្តដឹងច្បាស់នូវអនិដ្ឋារមណក្នុងកាយទ្វារប្រកបដោយឧក្ខុវិទនា;

៦- ឧបេក្ខាសហគតសម្បជ្ជន្ត ចិត្តសម្រាប់ទទួលនូវអនិដ្ឋារមណក្នុងទ្វារទាំង ៥ ប្រកបដោយឧបេក្ខារវិទនា;

៧- ឧបេក្ខាសហគតសន្តិរណា ចិត្តសម្រាប់ពិចារណានូវអនិដ្ឋារមណក្នុងទ្វារទាំង ៥ ប្រកបដោយឧបេក្ខារវិទនា ។

កុសលវិបាក ៨ គឺ:

១ ២ ៣ ៤	}	ឧបេក្ខាសហគត	ចក្ក	}	វិញ្ញាណ ចិត្តដឹងច្បាស់នូវនិដ្ឋារមណ
			សោត		
			យាន		
			ដីក្ខ		

ក្នុង	ចក្ខុ	}	ទ្វារប្រកបដោយឧបេក្ខារវិទនា;
	សោត		
	យាន		
	ផ្លូវ		

៥- សុខសហគតកាយវិញ្ញាណា ចិត្តដ៏ច្បាស់នូវឥដ្ឋារមណ៍ក្នុងកាយទ្វារប្រកបដោយសុខវិទនា;

៦- ឧបេក្ខាសហគតសម្បជ្ជិច្ឆន្ទ ចិត្តសម្រាប់ទទួលនូវឥដ្ឋារមណ៍ក្នុងទ្វារទាំង ៥ ប្រកបដោយឧបេក្ខារវិទនា;

៧- សោមនស្សសហគតសន្តិរណា ចិត្តសម្រាប់ពិចារណានូវឥដ្ឋារមណ៍ក្នុងទ្វារទាំង ៥ ប្រកបដោយសោមនស្សវិទនា;

៨- ឧបេក្ខាសហគតសន្តិរណា ចិត្តសម្រាប់ពិចារណានូវឥដ្ឋារមណ៍ក្នុងទ្វារទាំង ៥ ប្រកបដោយឧបេក្ខារវិទនា ។

ត្រង់កុសលវិបាក ទី៧ ចំណែកទាំងកុសលកើតអំពីហឫទ័យវិភង្គិកសម្រាប់ពិចារណានូវឥដ្ឋារមណ៍និងអតិឥដ្ឋារមណ៍ គឺអារម្មណ៍ជាទីប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងទ្វារទាំង ៥ ;

ត្រង់កុសលវិបាក ទី៨ ចំណែកទាំងកុសលកើតអំពីហឫទ័យវិភង្គិកសម្រាប់ពិចារណានូវឥដ្ឋារមណ៍ក្នុងទ្វារទាំង ៥ វិភង្គិកនិងពិចារណានូវអតិឥដ្ឋារមណ៍បានឡើយ ។

អប្បេក្ខកកិរិយា ៣ គឺ:

១- ឧបេក្ខាសហគតបញ្ចក្ខាភវជ្ជន ចិត្តសម្រាប់និករក
នូវអារម្មណ៍ក្នុងទ្វារទាំង ៥ ប្រកបដោយឧបេក្ខាវេទនា;

២- ឧបេក្ខាសហគតមរោត្តាភវជ្ជន ចិត្តសម្រាប់និករក
នូវអារម្មណ៍ក្នុងមរោត្តាប្រកបដោយឧបេក្ខាវេទនា;

៣- សោមនស្សសហគតហសិតុប្បាទ ចិត្តដែលរីក-
រាយប្រកបដោយសោមនស្សវេទនា ។

ឯហសិតុប្បាទចិត្តនេះ កើតមានវិតក្នុងសន្តាននៃនិរុទ្ធារិយបុគ្គល
មិនដែលកើតមានក្នុងសន្តានបដិជនឡើយ ។

អប្បេក្ខកចិត្ត ១៨ ចប់

សោភណចិត្ត ៥៧ គឺ:

កាមាវចរសោភណៈ ២៤, រូបាវចរសោភណៈ ១៥, អរូបាវចរសោ-
ភណៈ ១២, លោកុត្តរសោភណៈ ៨ រួមជាសោភណចិត្ត ៥៧ សង្ខេប;
ចើចែកដោយពិស្តារវិញ ត្រង់លោកុត្តរចិត្តចែកចេញទៅដោយឈានជា
បញ្ចកន្ថយ ជាចិត្ត ៤០ រួមត្រូវជាសោភណចិត្ត ៧១ ។

កាមាវចរសោភណ ២៤ គឺ:

សហេតុកកាមាវចរកុសល ៨, សហេតុកកាមាវចរវិបាក ៨,

សហគុកកាមាវចរកិរិយា ៨ ប្តូរហៅថា មហាកុសល មហាវិបាក មហា
កិរិយា ដូច្នេះវិញក៏បាន ។

មហាកុសល ៨ គឺ :

១- សោមនស្សសហគុកកញ្ញាណសម្បយុត្តអសំខារិ-
កៈ កុសលចិត្តប្រកបដោយសោមស្សវេទនា ព្រមដោយប្រាជ្ញា មិន
ប្រកបដោយសំខារ;

២- សោមនស្សសហគុកកញ្ញាណសម្បយុត្តសសំខា-
រិកៈ កុសលចិត្តប្រកបដោយសោមនស្សវេទនា ព្រមដោយប្រាជ្ញា
ប្រកបដោយសំខារ;

៣) } សោមនស្សសហគុកកញ្ញាណវិប្បយុត្ត
៤) } សសំខារិកៈ } កុសលចិត្ត

ប្រកបដោយសោមស្សវេទនាវិប្បយុត្តសព្វប្រាជ្ញា }
មិនប្រកបដោយសំខារ } ;
ប្រកបដោយសំខារ }

៥) } ឧបេក្ខាសហគុកកញ្ញាណសម្បយុត្ត
៦) } សសំខារិកៈ } កុសល-

ចិត្តប្រកបដោយឧបេក្ខាវេទនា ព្រមដោយប្រាជ្ញា }
មិនប្រកបដោយសំខារ } ;
ប្រកបដោយសំខារ }

៧ } ឧបេក្ខា សហគតញ្ញាណវិប្បយុត្ត } អសំទារិក
 ៨ } សសំទារិក } កុសលចិត្តប្រកម
 ដោយឧបេក្ខាវេទនាវិត្របាសចាក្របាជ្ជា } មិនប្រកបដោយសំទារ
 ប្រកបដោយសំទារ } ។

មើលភាពមហាកុសលវិបាកកិរិយា

សោមនស្សវេទនា		ឧបេក្ខាវេទនា		
ញ្ញាណសម្បយុត្ត	ញ្ញាណវិប្បយុត្ត	ញ្ញាណសម្បយុត្ត	ញ្ញាណវិប្បយុត្ត	រួម
អសំទារិក	អសំទារិក	អសំទារិក	អសំទារិក	៤
សសំទារិក	សសំទារិក	សសំទារិក	សសំទារិក	៤
រួម ២	រួម ២	រួម ២	រួម ២	

មហាវិបាក ៨ មហាកិរិយា ៨ ក៏មានអធិប្បាយចែកចេញទៅដូចគ្នា
 នឹងមហាកុសលវិដេវ វិទេប៊ែរពោលដោយភូមិ ជាភាសាវិចរភូមិដូចគ្នាទាំង
 ៣ ប៊ែរពោលដោយជាតិវិញ មហាកុសលជាតិកុសលជាតិ មហាវិបាក
 នឹងមហាកិរិយាជាអព្យាក៏ជាតិ ។

មហាកុសលឲ្យសម្រេចកិច្ច ៤ យ៉ាងគឺ បដិសន្ធិ ១ ភវ័ន្ត ១ ចុតិ ១

ភទាលមណ ១ នឹងជាអ្នកតាក់តែង ជាតិ ភព សម្បត្តិ ជាអ្នកដឹងនាំទ្រកើត
មហាវិបាកជាតុបដិសន្ធិ ជាអ្នកសោយនូវសម្បត្តិ ។

មហាកុសលនឹងមហាកិរិយាដ៏ចតុតា ឧបមាដ៏ចតុតានឹងស្នាមត្រា
ដែលគេបោះចុះ បដិច្ចសមោលក្នុងកញ្ចក់ នឹងអ្នកដែលឆ្លុះនូវកញ្ចក់នោះ
ឯង ផ្សេងគ្នាទៅទៀត តើមហាកុសលកើតក្នុងសន្តាននៃបឋមជន និង
សេក្ខបុគ្គល ឯមហាកិរិយាចំពោះកើតក្នុងសន្តានព្រះវិណាយសព ។

ក្នុងកាមាវចរចិត្ត ៥៤ នោះមាន	{	វិបាក	២៣
		កុសល	៨
		អកុសល	១២
		កិរិយា	១១
		រួមជា	៥៤

អកុសល ១២ ជាបាប មហាកុសល ៨ ជាបុណ្យ វិបាក ២៣ នឹង
កិរិយា ១១ ជាអព្យាក្ខត បូកបំកាមាវចរចិត្ត ៥៤ ដូច្នោះក៏បាន

អកុសល	១២	}	អសោភណៈ
អហេតុក	១៨		
កាមាវចរសោភណ	២៤		
	<hr/>		
	រួម ៥៤		
<hr/>			
កាមាវចរចិត្ត ៥៤ ចប់			

មើលភាពត្រឹមហេតុ និងទុហេតុក្នុងមហាកុសល ៨ ៤

ទី	លោមនស្សវេទនា	ទី	ឧបេក្ខាវេទនា
១	ត្រឹមហេតុឧក្រិដ្ឋ	៥	ត្រឹមហេតុឱមកៈ
២	នឹងសោយវិបាក១៦	៦	នឹងសោយវិបាក១២
៣	ទុហេតុឧក្រិដ្ឋ	៧	ទុហេតុឱមកៈ
៤	នឹងសោយវិបាក១២	៨	នឹងសោយវិបាក១២

រូបាវចរចិត្ត

រូបាវចរចិត្ត ១៥ គឺ:

រូបាវចរកុសល ៥ រូបាវចរវិបាក ៥ រូបាវចរកិរិយា ៥ ។

រូបាវចរកុសល៥គឺ:

១ - បឋមជ្ឈាន មានអង្គ ៥ គឺ: វិតក្កៈ សភាពញ្ចាំងចិត្តឲ្យឡើងកាន់
 អារម្មណ៍ ១, វិចារៈ សភាពញ្ចាំងចិត្តឲ្យត្រាច់ទៅក្នុងអារម្មណ៍ ១, បីតិ ធម្ម-
 ជាតិញ្ចាំងកាយ និងចិត្តឲ្យពេញឲ្យវិធម្មឲ្យរីករាយ ១; សុខៈ ធម្មជាតិញ្ចាំង
 កាយនិងចិត្តឲ្យតាំងនៅដោយស្រួលល្អ ១, ឯកត្តតា ភាវៈនៃចិត្តតាំងនៅ
 ក្នុងអារម្មណ៍នៃមួយ ១;

២ - ទុតិយជ្ឈាន មានអង្គ ៤ គឺ: វិចារៈ ១, បីតិ ១, សុខៈ ១, ឯកត្តតា ១;

៣ - តតិយជ្ឈាន មានអង្គ ៣ គឺ: បីតិ ១, សុខៈ ១, ឯកត្តតា ១;

៤ - ចតុតជ្ជាន មានអង្គ ២ គឺ: សុខ: ១, ឯកត្តតា ១ ;

៥ - បញ្ចមជ្ជានមានអង្គ ២ គឺ ឯកត្តតា ១, ឧបេក្ខា ១ ។

រូបាវចរវិបាកនិងរូបាវចរកិរិយា ក៏ចាត់ដោយឈានបញ្ចកន័យជាក្របាំ។

ដូចតា ។

រូបាវចរកុសល ជាអ្នកតាក់តែងជា តិរពសម្បត្តិ ជាអ្នកដឹកនាំឲ្យបដិសន្ធិ,

រូបាវចរវិបាក ជាតូបដិសន្ធិ ជាអ្នកសោយសម្បត្តិ, រូបាវចរកុសលជា

កុសលជាតិរូបាវចរវិបាកនិងរូបាវចរកិរិយា ជាអព្យាកតជាតិ ។

រូបាវចរកុសលនិងរូបាវចរកិរិយា ដូចតា ផ្សេងគ្នាទីកើតគឺរូបាវចរ-

កុសលកើតក្នុងសន្តានបថជននិងសេក្ខបគុល ឯរូបាវចរកិរិយាកើតក្នុង

សន្តានព្រះទ័ណ្ណាស្រព ។

មើលភាពរូបាវចរកុសល-វិបាក-កិរិយា

			អង្គ ២	ឧបេក្ខា	ឯកត្តតា	បញ្ចមជ្ជាន
			អង្គ ២	សុខ	ឯកត្តតា	ចតុតជ្ជាន
	អង្គ ៣		បីតិ	សុខ	ឯកត្តតា	តតិយជ្ជាន
	អង្គ ៤	វិចារ	បីតិ	សុខ	ឯកត្តតា	ទុតិយជ្ជាន
អង្គ ៥	វិភក្ត	វិចារ	បីតិ	សុខ	ឯកត្តតា	បថមជ្ជាន

អរុប្បាវចរចិត្ត

អរុប្បាវចរចិត្ត ១២ គឺ:

អរុប្បាវចរកុសល ៤ អរុប្បាវចរវិបាក ៤ អរុប្បាវចរភិរិយា ៤ ។

អរុប្បាវចរកុសល ៤ គឺ:

១- អា កា សា ន ញា យ ត ន យោ តាវចរជាអ្នកចំរើនឈាន

យកអាកាសដែលបើកកសិណាហើយមកជាអារម្មណ៍ គឺបដិភាគនិមិត្តដែល

កើតពីកសិណា លើកអាកាសកសិណាចេញ យោតាវចរកាន់យកអាកាស

ដែលជារបស់ទេមកជាអារម្មណ៍ បរិកម្មថា “អាកាសមានទីបំផុតមិន

មាន។” បរិកម្មទៅដរាបដល់អប្បនាចិត្តកើតឡើង អប្បនាចិត្តនោះលោក

ហៅថាបឋមារូបចិត្ត,

២- វិញ្ញាណញា យ ត ន យោ តាវចរសំដៅប្រសាវិយកន្ធរូបបឋ-

មារូបចិត្តមកជាអារម្មណ៍ បរិកម្មថា “វិញ្ញាណមានទីបំផុតមិនមាន។” បរិកម្ម

ទៅដរាបដល់អប្បនាចិត្តកើតឡើង អប្បនាចិត្តនោះលោកហៅថា ទុតិយា-

រូបចិត្ត;

៣- អា តិញ្ញាញា យ ត ន យោ តាវចរមិនបានកាន់យកនូវទុតិយារូប-

ចិត្តមកជាអារម្មណ៍ លោកកំណត់យកនូវបឋមារូបចិត្តដែលផ្សាយនៅនោះ

ថាបឋមារូបចិត្តដែលផ្សាយនៅក្នុងទីនេះមិនមាន ហើយយកសេចក្តីមិនមាន

នោះមកដាវារម្មណ៍ បរិកម្មថា "វត្ថុតិចតួចមិនមាន ។" បរិកម្មទៅដរាប
ដល់អប្បនាចិត្តកើតឡើង អប្បនាចិត្តនោះលោកហៅថា ភតិយារូបចិត្ត;

៤- នេវសញ្ញា នាសញ្ញា យកនៈ រយាភាវចរដែលចំរើន
ឈានមិនបានកាន់យកនូវន្តិភាព គឺចំណែកដែលថាមិនមាននោះមកដា
វារម្មណ៍ឡើយ លោកកំណត់យកនូវសេចក្តីលិខិតរបស់ភតិយារូបចិត្តនោះ
មកដាវារម្មណ៍ បរិកម្មថា "ភតិយារូបចិត្តនេះ មាននៅដោយល្អិត
ភតិយារូបចិត្តនេះស្អិតក្រៃពេក។" បរិកម្មទៅដរាបដល់អប្បនាចិត្តកើត
ឡើងអប្បនាចិត្តនោះ លោកហៅថា ចតុតារបចិត្ត ។

ឯអរុប្បាវចរវិបាកនឹង អរុប្បាវចរកិរិយានោះ ក៏ចែកចេញទៅដូច
អរុប្បាវចរកុសលវិដរ បើពោលដោយភូមិ ក៏ជាអរុប្បាវចរភូមិដូចគ្នា បើ
ពោលដោយដាតិ អរុប្បាវចរកុសលដាតិ អរុប្បាវចរវិបាកនឹង
អរុប្បាវចរកិរិយា ជាអព្យាក្ខតដាតិ, អរុប្បាវចរកុសល ជាអក្ខតកំរែងដាតិ
អក្ខតកំរែង ជាអក្ខតនាំទ្រូបដិសន្ធិ, អរុប្បាវចរវិបាកជាតូបដិសន្ធិ ជាអក
នុវសម្បត្តិ, ឯអរុប្បាវចរកុសល នឹងអរុប្បាវចរកិរិយាដូចគ្នា ផ្សេងគ្នា
វិភិទីកើត គឺអរុប្បាវចរកុសលកើតក្នុងសន្តានមុនដំន នឹងសេក្ខបុគ្គល ឯ
អរុប្បាវចរកិរិយាកើតក្នុងសន្តានព្រះវិញ្ញាណសេក្ខ ។

មើលភាពអនុប្រាសិទ្ធិចិត្ត ១២ ត្រី

ឈ្មោះឈាន	កុសល	វិបាក	កិរិយា	រួមទាំង៣យ៉ាង
អាកាសានញាយតន	១	១	១	៣
វិញ្ញាណញាយតន	១	១	១	៣
អាកិញ្ញញាយតន	១	១	១	៣
នេវិនញាណញាយតន	១	១	១	៣
រួម	៤	៤	៤	១២

លោកុត្តរចិត្ត

លោកុត្តរចិត្ត ៨ គឺ:

- ១- សោភាមិមក្កចិត្ត ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយមក្ក គឺកិរិយា
ស្វែងរកនូវព្រះនិព្វាន វិនបុគ្គលដល់ហើយក្នុងដើមវិនចមិដ្ឋូចជាខ្សែឈ្មោះ
ថាសាតៈ;
- ២- សកិណាកាមិមក្កចិត្ត ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយមក្ក គឺ
កិរិយាស្វែងរកនូវព្រះនិព្វាន វិនបុគ្គលដែលមកកាន់មនុស្សលោកនេះ
អស់វារៈម្តងដោយអំណាចវិនបដិសន្ធិ;

៣- អនា កាមិ មក្ខ ចិត្ត ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយមត្ត គឺកិរិយា-
វិស្វវកន្ធាត្រៈនិព្វាន វៃបុគ្គលដែលមិនមកកាន់កាមធាតុខាងក្រោម
ដោយអំណាចវៃបដិសន្ធិឡើយ;

៤- អរហត្ត មក្ខ ចិត្ត ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយមត្ត គឺកិរិយាវិស្វវ-
កន្ធាត្រៈនិព្វាន វៃបុគ្គលមានកិរិយាធ្វើនូវបាបកម្មក្នុងទីស្ងាត់មិនមាន;

៥- សោតាបត្តិ ផល ចិត្ត ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយផល គឺ
សេចក្តីសម្រេចនូវព្រះនិព្វាន វៃបុគ្គលដល់ហើយក្នុងដើមវៃធម៌ដូចជាវិទ្យុ
រយៈពេលសាតៈ ;

៦- សកិណាកាមិ ផល ចិត្ត ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយផល គឺ
សេចក្តីសម្រេចនូវព្រះនិព្វាន វៃបុគ្គលដែលមកកាន់មនុស្សលោកនេះ
អស់វា ម្តងដោយអំណាចវៃបដិសន្ធិ ;

៧- អនា កាមិ ផល ចិត្ត ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយផល គឺ
សេចក្តីសម្រេចនូវព្រះនិព្វាន វៃបុគ្គលដែលមិនមកកាន់កាមធាតុខាង
ក្រោមដោយអំណាចវៃបដិសន្ធិឡើយ;

៨- អរហត្ត ផល ចិត្ត ចិត្តដែលសម្បយុត្តដោយផល គឺសេចក្តី
សម្រេចនូវព្រះនិព្វាន វៃបុគ្គលមានកិរិយាធ្វើនូវបាបកម្មក្នុងទីស្ងាត់មិន

លោកក្រុមចិត្ត ៨ នេះសំដែងដោយសរុប, បើសំដែងដោយស្មារ
 វិញ មានដល់ ៤០ គឺចែកចេញទៅដោយឈានជាបញ្ចក្រវិញ គឺសាតា-
 បតិមក្រុមចិត្ត ៥, សាតាបតិមក្រុមចិត្ត ៥, សកិទាតាមិមក្រុមចិត្ត ៥, សកិទាតាមិ-
 ផលចិត្ត ៥, អនាតាមិមក្រុមចិត្ត ៥, អនាតាមិផលចិត្ត ៥, អរហត្តមក្រុមចិត្ត ៥,
 អរហត្តផលចិត្ត ៥, រួមគ្នាទាំងអស់គ្រប់ជាលោកក្រុមចិត្ត ៤០ ។

លោកក្រុមចិត្តនេះមានតែកុសលនឹងវិបាក ឯកិរិយាចិត្តមិនមាន, មក-
 ចិត្តជាកុសល ផលចិត្តជាវិបាក ។

រូបាវចរចិត្ត នឹងលោកក្រុមចិត្ត លោកចែកទៅដោយឈាន ៥
 បញ្ចក្រវិញដូចគ្នា, ប្លែកតែអរូបាវចរចិត្តទាំង ៤ នោះ លោករាប់បញ្ចូលទៅ
 ក្នុងបញ្ចមជ្ឈាន ព្រោះមានអង្គ ២ គឺ ឯកត្តតា ១ ។ បេក្ខ ១ ដូចគ្នានឹងបញ្ច-
 មជ្ឈាន ។

រូបាវចរជ្ឈានទាំង ៤ គឺ បឋមជ្ឈានចិត្ត ១, ទុតិយជ្ឈានចិត្ត ១, តតិយ-
 ជ្ឈានចិត្ត ១, ចតុត្ថជ្ឈានចិត្ត ១, បួនឈាននេះ ក្នុងឈានមួយ ។ រាប់ចិត្ត
 បាន ១១ ។ គ្រប់ឈានទាំង ៤, ឯបញ្ចមជ្ឈានចិត្តរាប់ចិត្តបាន ២៣ ។

ឈានចិត្ត ១១ នោះគឺ រូបាវចរ ៣ ដែលជាកុសល ១ វិបាក ១
 កិរិយា ១ នឹងលោកក្រុម ៨ ដែលជាមក្រុមចិត្ត ៤ ផលចិត្ត ៤ រួមជា ១១,
 បញ្ចមជ្ឈានចិត្ត ២៣ គឺ រូបាវចរបញ្ចមជ្ឈាន ៣ អរូបាវចរបញ្ចមជ្ឈាន ១០

លោកក្រុមបញ្ចមជ្ឈាន ៨ ជា ២៣ ។

រួមចិត្តសរសេរធម្មបញ្ញត្តិទាំង ៤ ភូមិ គឺអកុសលចិត្ត ១២ ដែលជា
 លោកមូល ៨ ទោសមូល ២ មោហមូល ២ ជា ១២, កុសល ២១ គឺម-
 ហាកុសល ៨ រូបាវចរកុសល ៥ អរូបាវចរកុសល ៤ លោកុត្តរកុសល ៤
 ជា ២១, វិបាកចិត្ត ៣៦ គឺអរហត្តកវិបាក ១៥ មហាវិបាក ៨ មហាគត្តវិ-
 បាក ៩ លោកុត្តរវិបាក ៤ ជា ៣៦, កិរិយាចិត្ត ២០ គឺអរហត្តកិរិយា ៣
 មហាកិរិយា ៨ មហាគត្តកិរិយា ៩ ជា ២០ ។

ចាត់ចិត្តតាមភូមិ ៤ គឺ កាមាវចរភូមិ ៥ រូបាវចរភូមិ ១៥ អរូបាវចរ-
 ភូមិ ១២ លោកុត្តរភូមិ ៨ បូករួមជាចិត្ត ៨៧ ដោយសរសេរ ។

ចិត្តពិស្តារ ១២១ គឺកុសលចិត្ត ៣៧ ដែលជាមហាកុសល ៨ មហា-
 គត្តកុសល ៧ លោកុត្តរកុសល ២០ ជា ៣៧, វិបាកចិត្ត ៥២ ដែលជាកាមាវ-
 ចរវិបាក ២៣ មហាគត្តវិបាក ៩ លោកុត្តរវិបាក ២០ ជា ៥២, យកអកុសល-
 ចិត្ត ១២ និងកិរិយាចិត្ត ២០ បូកបញ្ចូលផងត្រូវជាចិត្ត ១២១ ។

ចិត្តសរសេរ ៨៧ នោះរាប់ថា ១ យកចេតសិក ៥២ និងនិបន្តរូប ១៨
 និងទុក្ខ ៤ គឺជាតិ ជរា ព្យាធិ មរណៈបូកជា ៧៥ ចាត់ជានាមធម៌ខាងក្នុង ៧៥
 រូបធម៌ខាងក្រៅ ៧៥ រួមជា ១៥០ យកកិលេស ១០ មកគុណ ជា ១៥០០ ។

មើលភាពចិត្តបរមត្ថ

ឈ្មោះចិត្ត	កុសលធម្មា	អកុសលធម្មា			អព្យាករណ៍ ធម្មា		រួម
	ចិត្តកុសល	លោភ	ទោស	មោហ	វិបាក	កិរិយា	
កាមាចរ	៨	៨	២	២	២៣	១១	៥៤
រូបាចរ	៥	០	០	០	៥	៥	១៥
អរូបាចរ	៤	០	០	០	៤	៤	
លោកុត្តរ	២០	០	០	០	២០		
រួម	៣៧	៨	២	២	៥២	២០	១២១

ចប់ប្រភេទទី ១

ប្រភេទទី ២ ពោលអំពីចេតសិក

ចេតសិក

ធម៌៥២ ដែលប្រកបនឹងចិត្តដោយហេតុ ៤ យ៉ាងគឺ:

១ - ឯកុប្បាទៈ ចិត្តកើតក្នុងខណៈណា ចេតសិកក៏កើតក្នុង

ខណៈនោះជាមួយគ្នា ;

២ - ឯកកនិរោធៈ ចិត្តរលត់ទៅក្នុងខណៈណា ចេតសិកក៏រលត់

ទៅក្នុងខណៈនោះជាមួយគ្នា ;

៣- ឯកាលម្ពណៈ ចិត្តកើតក្នុងអារម្មណ៍ណា ចេតសិកក៏
កើតក្នុងអារម្មនោះជាមួយគ្នា ;

៤- ឯកវត្ថុកៈ ចិត្តសំដៅយកវត្ថុណាជាអារម្មណ៍ ចេតសិកក៏
សំដៅយកវត្ថុនោះជាអារម្មណ៍ដូចគ្នា ។

ធម៌ដែលប្រកបដំរូនឹងចិត្តដោយហេតុ ៤ យ៉ាងនេះ ទើបព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគត្រាស់ហៅថា ចេតសិក ។

ចេតសិកមាន ៥២ គឺ:

អពាសមាណាចេតសិក ១៣, អកុសលចេតសិក ១៤, រោគណា-
ចេតសិក ២៥ ។

អពាសមាណាចេតសិក ១៣ នោះចែកចេញជា ២ ពួកគឺសព្វចិត្តសា-
ធារណាចេតសិក ៧, បកិណ្ណកចេតសិក ៦ ត្រូវជា ១៣ ។

សព្វចិត្តសាធារណាចេតសិក៧ នោះគឺ:

- ១- ជនស្សា សភាពជាអ្នកធ្វើនូវអារម្មណ៍ទាំង ៦ ឲ្យពាលត្រូវ
ទ្វារទាំង ៦ ;
- ២- វេទនា ធម្មជាតិដ៏នូវអារម្មណ៍បុរសាយនូវអារម្មណ៍ ;
- ៣- សញ្ញា ធម្មជាតិចាំនូវអារម្មណ៍ ឬកត់នូវអារម្មណ៍ ;
- ៤- ចេតនា ធម្មជាតិកត់ដឹកនាំចិត្ត ឬធម្មជាតិសន្សំនូវបុណ្យ

នឹងជាប់ ;

៥- ឯកកុតា ភារៈម្ហិច្ឆិក្ខុវ្យាមនអារម្មណ៍វិភម្មយ ;

៦- ដីវិស្រ្តិយៈ ឥន្ទ្រិយតិវិគជាធម្មជាតិញ្ចាវសហជាតធម៌វ្យាសនោ;

៧- មនសិការៈ រសចក្កិវេទិកក្នុងចិត ។

បកិណ្ណកចេតសិក ៦ គឺ:

១- វិគរក្កា សភាពាធ្វើចិត្តវ្យាឡ្យវកាន់អារម្មណ៍ប្រវ្យាតិះវិះនូវអារម្មណ៍ ;

២- វិចារោ សភាពាពិចារណានូវអារម្មណ៍ប្រញ្ចាវចិត្តវ្យាតាចនោក្នុងអារម្មណ៍ ;

៣- អធិមោក្កោ សភាពាធ្វើវ្យាតាំងចុះវិណានក្នុងអារម្មណ៍ ;

៤- វិវិយំ ធម្មជាតិទុបតម្កាវចិត្តមិនវ្យាញាត ;

៥- បិទិ ធម្មជាតិធ្វើកាយនឹងចិត្តវ្យាវិច្ឆត ;

៦- ឆរោ សភាពាធ្វើចិត្តវ្យាប្រាថ្នានូវអារម្មណ៍ ។

អកុសលចេតសិក ១៤ គឺ:

១- មោហោ សភាពាធ្វើចិត្តវ្យាវិល្លាវក្នុងអារម្មណ៍ ;

២- អហិវិកំ ធម្មជាតិមិនខ្លឹមអំពើទុច្ចរិត ;

៣- អនោត្តប្បំ ធម្មជាតិមិនស្អាតខ្លាចអំពើទុច្ចរិត ;

៤- ឧទ្ធចំ ធម្មជាតិធ្វើចិត្តវ្យាញាវញ្ចាវប្រវ្យាវាយមាយ ;

- ៥ - លោកោ សភាពាធ្វើចិត្តឲ្យដាច់ដំពាក់នៅក្នុងអារម្មណ៍ ;
- ៦ - ធិដ្ឋិ ធម្មជាតិធ្វើចិត្តឲ្យរើញខុសប្លឺយល់ខុស ;
- ៧ - មាណោ សភាពាលើកខ្លួនឲ្យខ្ពស់ប្លឺប្រសើរជាងគេ ;
- ៨ - ទោសោ សភាពាទ្រុសក្នុងអារម្មណ៍ ឬប្រទស្ត ;
- ៩ - ឥស្សា ធម្មជាតិច្រណែននូវសម្បត្តិវិនិច្ឆ័យ ;
- ១០ - មច្ឆរិយំ ធម្មជាតិលាក់រលៀមនូវសម្បត្តិ(សេចក្តីកំណាញ់) ;
- ១១ - កក្កចំ ធម្មជាតិធ្វើចិត្តឲ្យស្អប់ទៅដោយការដែលខ្លួនប្រញាក់ខុសប្រញាក់ក្នុង ;
- ១២ - មីនំ ធម្មជាតិធ្វើចិត្តឲ្យរញ្ជា មិនឲ្យខ្វល់ខ្វាយ ;
- ១៣ - មិទ្ធិ ធម្មជាតិធ្វើឲ្យសង្ស័យ ឲ្យរលាក ឲ្យលក់ ;
- ១៤ - វិចិត្តិ ធម្មជាតិធ្វើចិត្តឲ្យសង្ស័យប្លឺស្មាកស្មើរ ។

សោភណចេតសិក ២៥ គឺ :

សោភណសាធារណៈ ១៧, វិរតិពា, អប្បមញ្ញា ២, បញ្ចិន្រិយ ១។

សោភណសាធារណ ១៧ គឺ :

- ១ - សង្ខារ ធម្មជាតិរឿកម្មនឹងផលនៃកម្ម ;
- ២ - សតិ ធម្មជាតិធ្វើចិត្តឲ្យរលឹក ;
- ៣ - ហិរិ ធម្មជាតិខ្ពស់ប្លឺមអរោធិ៍ច្រើន ;

- ៤ - ឱត្តប្បៈ ធម្មជាតិសុត្តន្តបិដក ចម្លើយ ១៥ ;
- ៥ - អរោហិតោ សភាពមិនរដ្ឋចិត្តឲ្យជាប់ជំពាក់នៅក្នុងអារម្មណ៍ ;
- ៦ - អរោហិតោ សភាពមិនប្រទុស្ត ;
- ៧ - ឧប្បមជ្ឈត្តតា ភាវៈប្រឆើយកន្លឹយក្នុងសត្វនិងសង្ខារ ;
- ៨ - កាយបស្សន្តិ សេចក្តីម្យប់កាយ ;
- ៩ - ចិត្តបស្សន្តិ សេចក្តីម្យប់ចិត្ត ;
- ១០ - កាយលហុតា ភាវៈនៃកាយដ៏ស្រាល ;
- ១១ - ចិត្តលហុតា ភាវៈនៃចិត្តដ៏ស្រាល ;
- ១២ - កាយមុទុតា ភាវៈនៃកាយដ៏ទន់ ;
- ១៣ - ចិត្តមុទុតា ភាវៈនៃចិត្តដ៏ទន់ ;
- ១៤ - កាយកម្មតា ភាវៈនៃកាយដ៏ត្រូវដល់ការងារ ;
- ១៥ - ចិត្តកម្មតា ភាវៈនៃចិត្តដ៏ត្រូវដល់ការងារ ;
- ១៦ - កាយចាកតា ភាវៈនៃកាយដ៏ស្ងាត់ដំនាញ ;
- ១៧ - ចិត្តចាកតា ភាវៈនៃចិត្តដ៏ស្ងាត់ដំនាញ ;
- ១៨ - កាយជុកតា ភាវៈនៃកាយដ៏ត្រង់ ;
- ១៩ - ចិត្តជុកតា ភាវៈនៃចិត្តដ៏ត្រង់ ។

វិវិច្ឆិយោបិក ៣ គឺ :

២០ - សម្មាសម្ពុទ្ធិ ចេតនាជាហេតុពោលល្អរឿនចាកចិត្តចម្លើយ ១៥ ;

២១ - សម្មាភិមន្តោ ការណ៍រល្យោរចាកកាយទុច្ចរិត ;

២២ - សម្មាអាជីវោ ចិត្តមជ្ឈិតល្យោរចាកជំនឿប្រការ ។

អប្បមញ្ញា ២ គឺ :

២៣ - កិរុណា សេចក្តីអាណិតប្រសិនដោះទុកសត្វច្រើនចាក

ទុក ;

២៤ - មុទិតា សេចក្តីបន្ត់ចិត្តទៅក្នុងសម្បត្តិនៃបុគ្គលដទៃ ;

២៥ - បញ្ញាស្រ្តិយ បញ្ញាដាច់ជាន់សហសាតតមិទាំងពួង ។

សោភណាចតសិក ២៥ ចប់

សម្បយោគ

ការប្រកបចេតសិកចូលក្នុងចិត្តហៅថាសម្បយោគ។ នោះមាន ៤ ប្រការ
បើចែកចេញជាន់យមាន១៦ គឺ :

ពួកទី១ សព្វចិត្តសាធារណចេតសិក៧ ប្រកបចូលក្នុងចិត្តទាំងអស់១ ន័យ ;

ពួកទី២ បកិណាកចេតសិក៦ ប្រកបចូលក្នុងចិត្តដែលគួរប្រកប៦ ន័យ ;

ពួកទី៣ អកុសលចេតសិក១៤ ប្រកបចូលក្នុងចិត្តអកុសលដប់ពីរ៥ ន័យ ;

ពួកទី ៤ សោភណាចេតសិក២៥ ប្រកបចូលក្នុងចិត្ត៥៧ ឬ៧១ ឬ៧៥ ន័យ ។

រួមជា ៤ ពួកនិង១៦ ន័យ

សំដែងសម្បយោគ១៦ ន័យ

២- បកិណ្ណកចេតសិក្ខនោះគឺ:

(១) វិតក្កកេតក្កនចិត្ត ៥៥ គឺ:

- សម្បជិច្ឆន្ទ ២;
- សន្តិរណា ៣;
- អហេតុកកិរិយា ៣;
- អកុសល ១២
- កាមាវចរសោភណា ២៤;
- បឋមជ្ឈាន ១១
- រួមជា ៥៥

(២) វិចារកេតក្កនចិត្ត ៦៦ គឺ:

- សម្បជិច្ឆន្ទ ២;
- សន្តិរណា ៣;
- អហេតុកកិរិយា ៣;
- អកុសល ១២;
- កាមាវចរសោភណា ២៤
- បឋមជ្ឈាន ១១;
- ទុតិយជ្ឈាន ១១;
- រួមជា ៦៦

(៣) អធិរោក្កកេតក្កនចិត្ត៧៨ គឺចិត្ត៨៨

- វិញ្ញាណ ១០
- និរុត្តិយ ១

នៅសល់ ៧៨ ។

(៤) វិរិយកេតក្កនចិត្ត៧៣ គឺចិត្ត៨៧

- បញ្ចក្ការវដ្ឋនិ ១;
- ទិវិញ្ញាណ ១០
- សម្បជិច្ឆន្ទ ២;
- សន្តិរណា ៣;

នៅសល់ ៧៣ ។

(៥) បីតិកើតក្នុងចិត្ត ៥ ១ តិក្កិ

{	កាមសោមនស្ស ១៨;	} រឿង	ទោមនស្ស ២;
	បឋមជ្ឈាន ១១;		ឧបេក្ខា ៥៥;
	ទុតិយជ្ឈាន ១១;		កាយវិញ្ញាណ ២;
	តតិយជ្ឈាន ១១ ។		ចតុតជ្ឈាន ១១ ។

រួមជា ៥១ ។

(៦) ធនកើតក្នុងចិត្ត ៦ ៧ តិក្កិ

{	លោភមូល ៨;	} រឿង	អហោតុក ១៨;
	ទោសមូល ២;		} មោហា ២ ។
	កាមាចរសោភណ ២៤;		
	មហត្តតចិត្ត ២៧;		
លោកុត្តរ ៨ ។			

សព្វចិត្តសាធារណៈចេតសិក ៧ នឹងបកិណ្ណកចេតសិក ៦ រួមគ្នាហៅថា

អពាសមានាចេតសិក ១ រោះមាន ១ ៣ ប្រកបចូលនឹងចិត្ត ៧ រោះ
សម្បយុត្ត ៧ នយ ។

ចប់សម្បយុត្តអពាសមានាចេតសិក ៧ នយ ។

អកុសលចេតសិក ១៤ ប្រកបចូលនឹងចិត្តអកុសល ១២ រោះភិៈ

មោហាៈ
 ១- អវិចារិកៈ } ចេតសិក ៤ នេះហៅថាអកុសលសាធារណៈប្រកបចូលនឹង
 អនោត្តម្យ } អកុសលចិត្ត ១២ ;
 ឧទ្ធចៈ

២- លោភៈ } ចេតសិក ៣ នេះប្រកបចូលនឹងចិត្តជាលោភមូល ៨ តែទិដ្ឋិ
 ទិដ្ឋិ }
 មានៈ } ប្រកបចូលនឹងចិត្តជាសម្បយុត្ត ៤ មានៈប្រកបចូលនឹងចិត្ត

ជានិប្បយុត្ត ៤

ទោស
៣- ឥស្ស
មច្ឆរិយ
កក្កច្ច } ចេតសិក ៤ នេះប្រកបចូលនឹងចិត្តជា រោសមូល ២;

៤- ជីវ
មិទ្ធ } ចេតសិក ២ នេះប្រកបចូលនឹងចិត្តជា សសំ ខារិកទាំង ៥;

៥- វិចិកិច្ចា ចេតសិក ១ នេះប្រកបចូលនឹងចិត្តជា វិចិកិច្ចា ;

ចប់អកុសលចេតសិក ៥ នឹង

សោភណាចេតសិក ២៤ ប្រកបចូលនឹងចិត្តដូចតទៅនេះ

១- សោភណាសាធារណាចេតសិក ១៧ ប្រកបចូលនឹងចិត្តជា សោភណា

៥៧ ឬ ៧១

២- វិវតិចេតសិក ៣ ប្រកបចូលនឹងចិត្តជា { មហាកុសល ៨
លោកុត្តរ ៨ } រួមជា ១៦

៣- អប្បមញ្ញាចេតសិក កើតក្នុងចិត្ត ២៨ គឺ { កាមាវចរកុសល ៨;
កាមាវចរកិរិយា ៨;
បឋមជ្ឈាន ៣;
ទុតិយជ្ឈាន ៣;
តតិយជ្ឈាន ៣;
ចតុត្ថជ្ឈាន ៣;
រួមជា ២៨ ។

៤- បញ្ញាចេតសិក ១ កើតក្នុងចិត្ត ៤៧ គឺ { កាមាវចរញ្ញាណសម្បយុត្ត ១២;
មហាកុត្ត ២៧;
លោកុត្តរ ៨ ។
រួមជា ៤៧ ។

ចប់សម្បរមោគសោភណាចេតសិក ៤ នឹង ។

រួមសម្បយោគទាំងអស់ ១ + ៦ + ៥ + ៤ = ១៦ ន័យ ។

យោគីចេតសិក

យោគីចេតសិកមាន ២ គឺ:

១- អនិយតយោគីចេតសិក ចេតសិកដែលកើតក្នុងចិត្ត
 មិនទៀងដូនណាក៏កើតជាមួយគ្នា ដូនណាក៏កើតផ្សេងពីគ្នា, ចេតសិកនេះ
 មាន ១១ គឺ ភ័ស្សា ១, មច្ចរិយ ១, កក្កច្ច ១, សម្មាវាចា ១, សម្មាកម្មន ១,
 សម្មាហារីវិ ១, ភវណា ១, មុទិតា ១, មាន ១, ចំន ១, មិទ្ធ ១ ។

២- និយតយោគីចេតសិក ចេតសិកដែលកើតក្នុងចិត្ត
 ទៀង, ចេតសិកនេះមាន ៤១ គឺ ចេតសិក ៥២ រៀរលែងអនិយតយោគី
 ចេតសិក ១១ ចេញនៅសល់ ៤១ ។

ចប់យោគីចេតសិក

សង្ខត

សង្ខតមាន ៥ ចែកចេញជា ៣៣ ន័យគឺ:

- ១- អនុត្តរសង្ខត បានដល់ចិត្តជាលោកុត្តរ ៨ មាន ៥ ន័យ,
- ២- មហាត្តតសង្ខត បានដល់ចិត្តជាមហាត្តត ២៧ មាន ៥ ន័យ
- ៣- រោគណសង្ខត បានដល់ចិត្តជាភាមាវចរ ២៤ មាន ១២ ន័យ
- ៤- អកុសលសង្ខត បានដល់ចិត្តជាអកុសល ១២ មាន ៧ ន័យ

៥- អរហត្តកស្ស័ហ បានដល់ចិត្តជាអរហត្តក ១៨ មាន ៤ ន័យ

រួមចិត្ត ៨៧, ស្ស័ហ ៣៣ ន័យ

អនុត្តរសង្ឃហ ៥ ន័យគឺ :

១- បឋមជ្ឈាន $\left\{ \begin{array}{l} \text{មគ្គ ៤} \\ \text{ផល ៤} \end{array} \right\}$ ជា ៨ មានចេតសិក្របកប ៣៦

វិសេស
{ អពាសមាតា ១៣
សោភណ ២៣ វៀរ
អប្បមញ្ញ ២ ;

២- ទុតិយជ្ឈាន $\left\{ \begin{array}{l} \text{មគ្គ ៤} \\ \text{ផល ៤} \end{array} \right\}$ ជា ៨ មានចេតសិក្របកប ៣៥

វិសេស
{ អពាសមាតា ១២ វៀរវិតក្ក ;
សោភណ ២៣ វៀរ
អប្បមញ្ញ ២ ;

៣- តតិយជ្ឈាន $\left\{ \begin{array}{l} \text{មគ្គ ៤} \\ \text{ផល ៤} \end{array} \right\}$ ជា ៨ មានចេតសិក្របកប ៣៤

វិសេស
{ អពាសមាតា ១១
វៀរវិតក្កនិងវិចារ ;
សោភណ ២៣
វៀរអប្បមញ្ញ ២ ;

៤- ចតុត្ថជ្ឈាន $\left\{ \begin{array}{l} \text{មគ្គ ៤} \\ \text{ផល ៤} \end{array} \right\}$ ជា ៨ មានចេតសិក្របកប ៣៣

វិសេស
{ អពាសមាតា ១០
វៀរវិតក្កវិចារបីគឺ
សោភណ ២៣
វៀរអប្បមញ្ញ ២ ;

៥ - បញ្ចមជ្ឈាន $\left\{ \begin{array}{l} មគ្គ ៤ \\ ផល ៤ \end{array} \right\}$ ជា ៨ មានចេតសិក្របកប ៣៣

១៥

$\left\{ \begin{array}{l} អពាសមាតា ១០ \\ វៀរវិតក្កវិចារបីតិ; \\ សោភណ ២៣ \\ វៀរអប្បមញ្ញា ២; \end{array} \right.$

ចប់អនុត្តរសង្ឃហ

មហាគុតហង្គហ ៥ ន័យតី

១ - បឋមជ្ឈាន ៣ តី $\left\{ \begin{array}{l} (កុសល ១) \\ វិបាក ១ \\ (កិរិយា ១) \end{array} \right\}$ មានចេតសិក្របកប ៣៥ តី $\left\{ \begin{array}{l} អពាសមាតា ១៣; \\ សោភណ ២២; \\ វៀរវិចិត្ត ៣; \end{array} \right.$

២ - ទុតិយជ្ឈាន ៣ តី $\left\{ \begin{array}{l} (កុសល ១) \\ វិបាក ១ \\ (កិរិយា ១) \end{array} \right\}$ មានចេតសិក្របកប ៣៦

១៥

$\left\{ \begin{array}{l} អពាសមាតា ១២; \\ វៀរវិតក្ក ១; \\ សោភណ ២២ \\ វៀរវិចិត្ត ៣; \end{array} \right.$

៣ - តតិយជ្ឈាន ៣ តី $\left\{ \begin{array}{l} (កុសល ១) \\ វិបាក ១ \\ (កិរិយា ១) \end{array} \right\}$ មានចេតសិក្របកប ៣៣

១៥

$\left\{ \begin{array}{l} អពាសមាតា ១១ \\ វៀរវិតក្កវិចារ ១; \\ សោភណ ២២ \\ វៀរវិចិត្ត ៣; \end{array} \right.$

- ៤- ចតុតជ្ឈាន ៣គឺ $\left. \begin{array}{l} \text{កុសល ១} \\ \text{វិបាក ១} \\ \text{កិរិយា ១} \end{array} \right\} \text{មានរចនសិក្របកម ៣២គឺ} \left\{ \begin{array}{l} \text{អពាសមានា ១០} \\ \text{ញ រឿវរិតកុវិចារបីតិ;} \\ \text{សោភណា ២២} \\ \text{រឿវរិតិ ៣;} \end{array} \right.$
- ៥- $\left. \begin{array}{l} \text{បញ្ចមជ្ឈាន ៣} \\ \text{អរូបជ្ឈាន ១២} \end{array} \right\} \text{ជា ១៥ មានរចនសិក្របកម ៣០គឺ} \left\{ \begin{array}{l} \text{អពាសមានា ១០} \\ \text{ញ រឿវរិតកុវិចារបីតិ;} \\ \text{សោភណា ២០ រឿវ} \\ \text{រិតិ ៣ អប្បមញ្ញា ២;} \end{array} \right.$

ចប់មហាគុតសង្ខហ

សោភណាសង្ខហ ១២និយមីតិ :

កុសល ៤ វិបាក ៤ កិរិយា ៤ វិនិយោគចាត់ជាទុក្ខៈគឺជាត្រូវ ដូចគ្នាទាំងអស់

កុសល ៤ គឺ

- ១- បឋមទុក្ខៈបានដល់ចិត្តទី ១-២ មានរចនសិក្របកម ៣៨គឺ $\left\{ \begin{array}{l} \text{អពាសមានា ១៣} \\ \text{ញ} \\ \text{សោភណា ២៥} \end{array} \right.$
- ២- ទុតិយទុក្ខៈបានដល់ចិត្តទី ៣-៤ មានរចនសិក្របកម ៣៧គឺ $\left\{ \begin{array}{l} \text{អពាសមានា} \\ \text{ញ} \\ \text{១៣;} \\ \text{សោភណា ២៤} \\ \text{រឿវបញ្ញា;} \end{array} \right.$
- ៣- តតិយទុក្ខៈបានដល់ចិត្តទី ៥-៦ មានរចនសិក្របកម ៣៧គឺ $\left\{ \begin{array}{l} \text{អពាសមានា ១២} \\ \text{ញ} \\ \text{រឿវបីតិ;} \\ \text{សោភណា ២៥;} \end{array} \right.$
- ៤- ចតុតទុក្ខៈបានដល់ចិត្តទី ៧-៨ មានរចនសិក្របកម ៣៦គឺ $\left\{ \begin{array}{l} \text{អពាសមានា ១២} \\ \text{ញ} \\ \text{រឿវបីតិ;} \\ \text{សោភណា ២៤} \\ \text{រឿវបញ្ញា;} \end{array} \right.$

វិញ្ញាបនបត្រ

១- បឋមទុក្ខៈ បានដល់ចិត្តទី ១-២ មានចេតសិក្របកម ៣ ៣ គឺ

{ អពាសមានា ១៣;
 ឬ
 សោភណ្ឌ ២០
 វៀរវិរតិ ៣ អប្បមញ្ញ ២;

២- ទុតិយទុក្ខៈ បានដល់ចិត្តទី ៣-៤ មានចេតសិក្របកម ៣ ២ គឺ

{ អពាសមានា ១៣;
 ឬ
 សោភណ្ឌ ១៩
 វៀរវិរតិ ៣
 អប្បមញ្ញ ២
 បញ្ញា ១;

៣- តតិយទុក្ខៈ បានដល់ចិត្តទី ៥-៦ មានចេតសិក្របកម ៣ ២

ឧប

{ អពាសមានា ១២ វៀរ
 ឬ
 ចិត្តិ ;
 សោភណ្ឌ ២០ វៀរវិរតិ ៣
 អប្បមញ្ញ ២;

៤- ចតុត្ថទុក្ខៈ បានដល់ចិត្តទី ៧-៨ មានចេតសិក្របកម ៣ ១

ឧប

{ អពាសមានា ១២
 ឬ
 វៀរចិត្តិ ;
 សោភណ្ឌ ១៩ វៀរវិរតិ ៣
 អប្បមញ្ញ ២ បញ្ញា ១;

កិរិយា ៤ គឺ:

១ - បឋមទុក្ខក្កៈ បានដល់ចិត្តទី ១-២ មានរចនាសិក្សាបកប ៣៥

ឆន្ទៈ { អពាសមានា ១៣ ;
          ឬ
          សោភណ្ឌ ២២
          វៀរវិរតិ ៣ ;

២ - ទុតិយទុក្ខក្កៈ បានដល់ចិត្តទី ៣-៤ មានរចនាសិក្សាបកប ៣៤

ឆន្ទៈ { អពាសមានា ១៣ ;
          ឬ
          សោភណ្ឌ ២១ វៀរវិរតិ ៣
          បញ្ញា ១ ;

៣ - តតិយទុក្ខក្កៈ បានដល់ចិត្តទី ៥-៦ មានរចនាសិក្សាបកប

៣៤ គឺ { អពាសមានា ១២
          ឬ
          វៀរវិរតិ ;
          សោភណ្ឌ ២២ វៀរវិរតិ ៣ ;

៤ - ចតុត្ថទុក្ខក្កៈ បានដល់ចិត្តទី ៧-៨ មានរចនាសិក្សាបកប ៣៣

ឆន្ទៈ { អពាសមានា ១២
          ឬ
          វៀរវិរតិ ;
          សោភណ្ឌ ២១ វៀរវិរតិ ៣
          បញ្ញា ១ ;

ចប់សោភណ្ឌសង្គហ ១២ ន័យ

អកុសលសង្គហ ៧ ន័យ គឺ:

លោភមូល ៨ មាន ៤ ន័យ ទោសមូល ២ មាន ២ ន័យ មោហមូល ២

មាន ១ ន័យ ជា ៧ ន័យ ។

លោកមូល ៤ មាន៤ សីយ៍តិ

១ { អសំខារិកទី១ គីចិត្តទី ១ មានចេតសិកច្ចៈ ១៧ គី
 អសំខារិកទី២ គីចិត្តទី ៣ មានចេតសិកច្ចៈ ១៧ គី

{ អពាសមានា ១៣,
 ឬ
 អកុសលសាធារណ៤ ខាងដើម
 លោភ១ ទិដ្ឋិ ១ ;
 អពាសមានា ១៣ ;
 ឬ
 អកុសលសាធារណ៤
 លោភ១ មាន ១

២ { អសំខារិកទី ៣ គីចិត្តទី ៥ មានចេតសិកច្ចៈ ១៨ គី
 អសំខារិកទី ៤ គីចិត្តទី ៧ មានចេតសិកច្ចៈ ១៨ គី

{ អពាសមានា ១២ វៀរ បីតិ ១,
 ឬ
 អកុសលសាធារណ៤
 លោភ១ ទិដ្ឋិ ១ ;
 អពាសមានា ១២ វៀរ បីតិ ១,
 ឬ
 អកុសលសាធារណ៤
 លោភ១ មាន ១ ;

៣ { សសំខារិកទី ១ គីចិត្តទី ២ មានចេតសិកច្ចៈ ២១ គី
 សសំខារិកទី ១ គីចិត្តទី ៤ មានចេតសិកច្ចៈ ២១ គី

{ អពាសមានា ១៣,
 ឬ
 អកុសលសាធារណ៤ លោភ១
 ទិដ្ឋិ ១ បីន ១ មិទ្ធុ ១,
 អពាសមានា ១៣,
 ឬ
 អកុសលសាធារណ៤ លោភ១
 មាន ១ បីន ១ មិទ្ធុ ១ ;

៤ { សសំខារិកទី ៣ គីចិត្តទី ៦ មានចេតសិកច្ចៈ ២០ គី
 សសំខារិកទី ៤ គីចិត្តទី ៨ មានចេតសិកច្ចៈ ២០ គី

{ អពាសមានា ១២ វៀរ បីតិ ១ ;
 ឬ
 អកុសលសាធារណ៤ ;
 លោភ ១ ទិដ្ឋិ ១ បីន ១ មិទ្ធុ ១ ;
 អពាសមានា ១២ វៀរ បីតិ ១ ;
 ឬ
 អកុសលសាធារណ៤ ;
 លោភ១ មាន ១ បីន ១ មិទ្ធុ ១ ;

មោហាមូល ២ មាន ២ ន័យក៏

- ៥-អសំខារិកទី៥ គឺចិត្តទី ១ មានចេតសិកច្ចៈ ២០ ក៏
  - អញ្ញាសមាណា ១
  - អកុសលសាធារណៈ
  - ត្រៃស្សា ១ មច្ចុរិយ
- ៦-សសំខារិកទី៥ គឺចិត្ត ២ មានចេតសិកច្ចៈ ២២ ក៏
  - អញ្ញាសមាណា ១២ វៀរៈ
  - អកុសលសាធារណ៤ ទោស ១
  - ត្រៃស្សា ១ មច្ចុរិយ ១ កក្កច្ច ១
  - ចិន១ មិទ្ធា១;

មោហាមូល ២ មាន ១ ន័យក៏:

- ៧-
  - ឧទ្ធចត្តិចិត្តទី ១ មានចេតសិកច្ចៈ ១៥ ក៏
    - អញ្ញាសមាណា ១១ វៀរៈ ប៊ើតិ ១
    - ធន្ត ១;
    - អកុសលសាធារណ៤;
  - វិចិត្តិចិត្តទី ២ មានចេតសិកច្ចៈ ១៥ ក៏
    - អញ្ញាសមាណា ១១ វៀរៈ ប៊ើតិ ១
    - អធិមោក្ខ ១;
    - អកុសលសាធារណ៣ តីមោហា ១
    - អហារិក ១ អនោត្តប្ប ១ ថៃមវិចិត្តិចិត្តា ១;

ចប់អកុសលសង្គហាវិន័យ

អហោត្តកសង្គហា ៤ ន័យក៏

១- ទិបញ្ចវិញ្ញាណ ១០ ក៏

- កុសលវិបាក ៥
- អកុសលវិបាក ៥

 មានចេតសិកច្ចៈ គឺសព្វចិត្តសា-
 ធារណា ទាំង ៧;

២- ហសិក្កប្បាទ មានចេតសិកច្ចៈ ១២ គឺអញ្ញាសមាណា ១២ វៀរៈ ធន្ត ១;

៣-

- សុខសន្តិរណា មានចេតសិកច្ចៈ ១១ គឺអញ្ញាសមាណា ១១ វៀរៈ ធន្ត ១ វិរិយ ១;
- មនោទ្វារវដ្ត មានចេតសិកច្ចៈ ១១ គឺអញ្ញាសមាណា ១១ វៀរៈ ធន្ត ១ ប៊ើតិ ១;

៤- មនោនាគុណភី $\left\{ \begin{array}{l} \text{បញ្ចក្ខារវិជ្ជន៍ ១} \\ \text{អកុសលសម្បជ្ជន៍ ១} \\ \text{កុសលសម្បជ្ជន៍ ១} \end{array} \right\}$ នឹងខុបេក្ខាសន្តិរណ៍ ២ មានចេតសិកច្ចៈ
១០ គឺអញ្ញាសមាណា ១០ រឿរចន្តប៊ីតិវិយ

ចប់អរហត្តកសង្កហ ៤ នឹង

ចប់សង្កហ ៥ ពួក ៣ ៣ នឹង

ភូមិនឹងប្រភេទបុគ្គលដែលអាស្រ័យនៅក្នុងភូមិ ព្រមទាំងប្រភេទចិត្ត

របស់បុគ្គល ។

ភូមិ

ភូមិមាន ៤ គឺ $\left\{ \begin{array}{l} ១- \text{អបាយភូមិ} ; \\ ២- \text{កាមភូមិ} ; \\ ៣- \text{រូបភូមិ} ; \\ ៤- \text{អរូបភូមិ} ; \end{array} \right.$

អបាយភូមិមាន ៤ គឺ $\left\{ \begin{array}{l} ១- \text{នរក} ; \\ ២- \text{ប្រេត} ; \\ ៣- \text{តិរច្ឆាន} ; \\ ៤- \text{អសុរកាយ} ។ \end{array} \right.$

កាមភូមិមាន ៧ គឺ $\left\{ \begin{array}{l} ១- \text{មនុស្ស} ; \\ ២- \text{ចាតុម្មហារាជិកា} ; \\ ៣- \text{តារិតិសា} ; \\ ៤- \text{យាមា} ; \\ ៥- \text{តុសិតា} ; \\ ៦- \text{និម្មារតី} ; \\ ៧- \text{បរិនិម្មិតវិសរិតិ} ; ។ \end{array} \right.$

រូបភូមិមាន ១៦ គឺ

- ១ - ព្រហ្មបារិសង្កា
  - ២ - ព្រហ្មបុរោហិតា
  - ៣ - មហាព្រហ្ម
  - ៤ - បរិត្តភា
  - ៥ - អប្បមាលាភា
  - ៦ - អាភស្ស្យ
  - ៧ - បរិត្តសុភា
  - ៨ - អប្បមាលាសុភា
  - ៩ - សុភកិណ្ណា
  - ១០ - វេហប្បលា
  - ១១ - អសញ្ញសត្តា
  - ១២ - អវិហា
  - ១៣ - អតប្បា
  - ១៤ - សុទ្ធស្សា
  - ១៥ - សុទ្ធស្សី
  - ១៦ - អកនិដ្ឋា
- បឋមជ្ឈានភូមិ ៣ ;
- ទុតិយជ្ឈានភូមិ ៣ ;
- តតិយជ្ឈានភូមិ ៣ ;
- ចតុត្ថជ្ឈានភូមិ ២ របស់បូជិជន ;
- ចតុត្ថជ្ឈានភូមិ ៥ របស់ព្រះអរិយ ។

អរូបភូមិមាន ៤ គឺ

- ១ - អាកាសានញ្ចាយតន
  - ២ - វិញ្ញាណញ្ចាយតន
  - ៣ - អភិញ្ញញ្ចាយតន
  - ៤ - នេវសញ្ញានាសញ្ចាយតន
- បញ្ចមជ្ឈានភូមិ ៤ ។

រូមទាំងអស់ ៣១ ភូមិ ឬ ៣១ ជាន់

បុគ្គលដែលអានស្រយានៅក្នុងភូមិទាំង ៣១ នោះមាន ១២ ចំពូក

បុគ្គលទាំង ១២ នោះចែកចេញជា ២ គឺ:

១- បថជនបួនពួក ;

២- ព្រះអរិយៈប្រាំបីពួក . ។

បថជន ៤ ពួកគឺ

- ១- ទុត្តិបុគ្គល ;
- ២- សុត្តិបុគ្គល ;
- ៣- ទិហេតុកបុគ្គល ;
- ៤- ភិហេតុកបុគ្គល ។

ព្រះអរិយៈ ៤ ពួកគឺ

- ១- សោតាបត្តិមគ្គ ;
- ២- សកិទាតាមិមគ្គ ;
- ៣- អនាតាមិមគ្គ ;
- ៤- អរហត្តមគ្គ ;

- ៥- សោតាបត្តិផល ;
- ៦- សកិទាតាមិផល ;
- ៧- អនាតាមិផល ;
- ៨- អរហត្តផល ;

ភូមិប្រកបដោយបុគ្គល

១ - ក្នុងចំនួនបុគ្គល ១២ ចំពោះដែលបានពោលរួមករោយ បុគ្គល

ដែលកើតក្នុងអាយុភូមិទាំង ៤ មានវិនិច្ឆ័យបុគ្គល ១ ពួក ។

រូម ៤ ភូមិបានបុគ្គល ៤ ពួក

២ - មនុស្សនឹងចាតុមហារាជិកា ទាំងពីរភូមិនោះបានដល់បុគ្គល ១១

ពួកគឺសុគតិបុគ្គល ១ ពួក ទិរហេតុកបុគ្គល ១ ពួក និងហេតុកបុគ្គល ១ ពួកព្រោះ
អរិយបុគ្គលទាំង៨ពួក រួមជា ១១ ។

រូម ២ ភូមិបានបុគ្គល ២២ ពួក

៣ - តាំងពីការតំណាងដល់បរិនិមិត្តវិសិដ្ឋ ទេវតា ៥ ភូមិនោះ បាន

ដល់បុគ្គល ១០ ពួក គឺទិរហេតុកបុគ្គល ១ ពួក និងហេតុកបុគ្គល ១ ពួកព្រោះ
អរិយបុគ្គល ៨ ពួក រួមជា ១០ ។

រូម ៥ ភូមិបានបុគ្គល ៥០

៤ - ក្នុងរម្យព្រហ្ម ១០ ភូមិ គឺព្រហ្មបុគ្គលដ៏ដល់វេហបូលានោះបាន

ដល់បុគ្គល ៤ ពួក គឺនិរហេតុកបុគ្គល ១ ពួកនិងព្រោះអរិយបុគ្គល ៨ ពួក ។

រូម ១០ ភូមិបានបុគ្គល ៧០

៥ - ក្នុងអស្សុញ្ញសត្តភូមិនោះ កើតបានវិនិច្ឆ័យបុគ្គលវិនិមយពួក

បណ្តោះ ។

៦- ក្នុងសុទ្ធាវាស៥ភូមិគី១-អវិហា, ២-អតប្បា, ៣-សុទ្ធស្សា, ៤-

សុទ្ធស្សា,

៥- អកនិដ្ឋា នោះកើតបានតែបុគ្គល ៣ពួកគឺ: ១-អនាតាមិផលបុគ្គល;

២- អរហត្តមគុបុគ្គល; ៣- អរហត្តផលបុគ្គល,

រួម៥ភូមិបានបុគ្គល ១៥

៧- ក្នុងអរុបត្រាហ្ម ៤ ភូមិនោះកើតបានតែបុគ្គល ៨ ពួក គឺតិរហេតុក

បុគ្គល ១ពួក, ព្រះអរិយ៧ពួក (រឿរសោតាបត្តិមគុបុគ្គល)

រួម៤ ភូមិបានបុគ្គល ៣២ ។

១- អបាយភូមិ៤ មានបុគ្គល៤

២- មនុស្ស, ចាតុមហារាជិកា " ២២

៣- ទេវតា៥ភូមិ " ៥០

រួមទាំងអស់ ៤- រូបត្រាហ្ម១០ភូមិ " ៧០

៥- អសញ្ញាសត្វ " ១

៦- សុទ្ធាវាស៥ភូមិ " ១៥

៧- អរុបត្រាហ្ម៤ភូមិ " ៣២

រួមជា ២១ ៤ បុគ្គល

ប្រភេទចិត្តរបស់បុគ្គល ១១ ចំពោះក្នុងកាមភព ១១ ដាន់

១- ទុក្ខតិប្បក្កលកំណត់ចិត្ត ៣៧ តិចិត្តជា

- (អកុសលវិបាក៧
- កុសលវិបាក៨
- មហាកុសល៨
- អកុសល១២
- អហេតុកកិរិយា២រឿរហសិតុប្បាទ ;

២- សុក្ខតិវិនិច្ឆ័យហតុកបុគ្គលកំណត់ចិត្ត ៤១ តិចិត្តជា

- កុសល-អកុសលវិបាក១៥
- មហាកុសល ៨
- អកុសល ១២
- មហាវិបាកវិប្បយុត្ត ៥
- អហេតុកកិរិយា២រឿរហសិតុប្បាទ ;

៣- តិរហតុកបុគ្គលកំណត់ចិត្ត ៤៥ តិចិត្តជា

- អសោភណ២៧រឿរហសិតុប្បាទ
- មហាកុសល ៨
- មហាវិបាក ៥

៤- រសាតាបត្តិបុគ្គលវិនិច្ឆ័យសកិមាតាមិបុគ្គលកំណត់ចិត្ត ៤១ តិចិត្តជា

- មហាកុសល ៨
- មហាវិបាក ៥
- អកុសល៧រឿរទិដ្ឋិតត
- សម្បយុត្ត៤ វិនិច្ឆ័យ
- រសាតាបត្តិផល ១
- អហេតុក១៧រឿរហសិតុប្បាទ ;

៥- អនាគាមិបុគ្គលកំណត់ចិត្តពាស គឺចិត្តជា

- មហាកុសល ៨
- មហាវិបាក ៨
- ទិដ្ឋភវិប្បយុត្ត ៤
- ឧទ្ធច្ច ១
- អហេតុក្កទ្ធវិញ្ញហសិតុប្បាទ
- អនាគាមិផល ១

៦- ព្រះអរហន្តកំណត់ចិត្តពាស គឺចិត្តជា

- កាមវិបាក ២៣
- កាមកិរិយា ១១
- អរហត្តផល ១

ចប់ប្រភេទចិត្តរបស់កាមបុគ្គលតែម៉្លោះ

ប្រភេទចិត្តរបស់របបគុល

បឋមជ្ឈានព្រាហ្មទាំង ៣ កំណត់
ចិត្ត ៣៧ គឺចិត្តជា

- អកុសល ១០ វិញ្ញេទាសមូល
- អហេតុក ១១ វិញ្ញេ(ឃាន ២ ដ្ឋិក្ខា ២ កាយ ២ ហសិតុប្បាទ ១)
- កុសលលោកិយ ១៧
- របបបឋមជ្ឈានវិបាក ១;

ទុតិយជ្ឈានព្រាហ្មទាំង ៣ កំណត់
ចិត្ត ៤០ គឺចិត្តជា

- អសោភណៈ ២១ វិញ្ញេ(ទោសមូល ២ ឃាន ២ ដ្ឋិក្ខា ២ កាយ ២ ហសិតុប្បាទ ២)
- កុសលលោកិយ ១៧
- រូបទុតិយ និងតតិយវិបាកទាំង ២;

តតិយជ្ឈានព្រាហ្មទាំង ៣ កំណត់
ចិត្ត ៣៧ គឺចិត្តជា

- អសោភណៈ ២១ វិញ្ញេ(ទោសមូល ២ ឃាន ២ ដ្ឋិក្ខា ២ កាយ ២ ហសិតុប្បាទ ១)
- កុសលលោកិយ ១៧
- រូបចតុត្ថជ្ឈានវិបាក ១;

ព្រហ្មនេត្រៃវិហារបុណ្យកំណត់
ចិត្ត ៣៧ តិចិត្តដា

អសោភណៈ ២១ វៀរ (ទោសមូល ២ ឃាន ២
ដីវា ២ កាយ ២ ហសិតប្បាទ ២)
កុសលលោកិយ ១៧
រូបបញ្ចមជ្ឈានវិបាក ១

ចប់ព្រហ្មបូជ្ជន

សុទ្ធាភិសិដ្ឋ ៥ ភូមិព្រហ្មអនាគាមិ
កំណត់ចិត្ត ៣៥ តិចិត្តដា

អកុសល ៥ វៀរ (ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្ត ៤ ទោសមូល ២
វិចិកិត្តា ២)
កុសលលោកិយ ១៧
អហេតុក ១១ វៀរ (ឃាន ២ ដីវា ២ កាយ ២
ហសិតប្បាទ ១)
រូបបញ្ចមជ្ឈានវិបាក ១)
អនាគាមិផល ១ ;

សុទ្ធាភិសិដ្ឋ ៥ ភូមិព្រហ្មអរហន្ត
កំណត់ចិត្ត ៣១ តិចិត្តដា

អហេតុក ១២ វៀរ ឃាន ២ ដីវា ២ កាយ ២
កិរិយាលោកិយ ១៧
រូបបញ្ចមជ្ឈានវិបាក ១
អរហន្តផល ១

ចប់ប្រភេទចិត្តរបស់រូបបុគ្គល

ប្រភេទចិត្តរបស់អរូបបុគ្គល

ព្រហ្មអាកាសានញ្ចយនន
កំណត់ចិត្ត ២៤ តិចិត្តដា

អកុសល ១០ វៀរ ទោសមូល ២
មនោទ្វារវដ្ឋន ១
មហាកុសល ៨
អរូបាវចរកុសល ៤
អាកាសានញ្ចយនវិបាក ១ ;

ព្រហ្មវិញ្ញាណញាយតន

កំណត់ចិត្ត ២៣ គឺចិត្តជា

អកុសល ១០ វៀរទោសមូល ២

មនោទ្វារវដ្ឋន ១

មហាកុសល ៨

អរូបកុសល ៣ វៀរអាកាសានញាយតន

វិញ្ញាណញាយតនវិបាក ១

ព្រហ្មអាកិញ្ញាណញាយតន

កំណត់ចិត្ត ២២ គឺចិត្តជា

អកុសល ១០ វៀរទោសមូល ២

មនោទ្វារវដ្ឋន ១

មហាកុសល ៨

អរូបកុសល ២ វៀរអាកាសនិងវិញ្ញាណ

អាកិញ្ញាណញាយតនវិបាក ១

ព្រហ្មនេវសញ្ញាសញ្ញាញាយតន

កំណត់ចិត្ត ២១ គឺចិត្តជា

អកុសល ១០ វៀរទោសមូល ២

មនោទ្វារវដ្ឋន ១

មហាកុសល ៨

នេវសញ្ញាសញ្ញាញាយតនកុសល ១

វិបាក ១

ចប់ប្រភេទចិត្តរបស់អរូបបុគ្គលជាបដ្ឋាន

ប្រភេទចិត្តរបស់ព្រះអរិយបុគ្គល

ព្រហ្មសោតា ១ សកិទាតា ១ អនាតា ១ ព្រះអរិយ ៣ នេះ ដកចិត្ត

តសម្បយត និងវិចិត្តិបារចេញ ហើយរួមសោតាបត្តិផល សកិទាតាមិផល

អនាតាមិផលចូលជាមួយគ្នា កំណត់ចិត្ត ៥ ចេះគឺ ក្នុងអាកាសានញាយកំណត់

ចិត្ត ២០ ក្នុងវិញ្ញាណញាយ កំណត់ចិត្ត ១៤ ក្នុងអាកិញ្ញាណញាយ កំណត់ចិត្ត ១៨ ក្នុង

នេវសញ្ញាសញ្ញា កំណត់ចិត្ត ១៧ ។

ចប់ប្រភេទចិត្តរបស់ព្រះអរិយៈ

ព្រហ្មដាត្រះអរហន្តក្នុងអាកាសាន-
ញ កំណត់ចិត្ត ១៥ គឺចិត្តដា

- មនោទ្វារ ១
- មហាកិរិយា ៨
- អរុបាវចរកិរិយា ៤
- អាកាសានញាយតនវិបាក ១
- អរហត្តផល ១ ;

ព្រហ្មដាត្រះអរហន្តក្នុងវិញ្ញាណ-
ញ កំណត់ចិត្ត ១៤ គឺចិត្តដា

- មនោទ្វារ ១
- មហាកិរិយា ៨
- អរុបាវចរកិរិយា ៣ វៀរអាកាស
- អាកាសានញាយតនវិបាក ១
- អរហត្តផល ១

ព្រហ្មដាត្រះអរហន្តក្នុងអាកិញ្ច-
ញ កំណត់ចិត្ត ១៣ គឺចិត្តដា

- មនោទ្វារ ១
- មហាកិរិយា ៨
- អរុបាវចរកិរិយា ២ វៀរអាកាសនិងវិញ្ញាណ
- អាកិញ្ចញាយតនវិបាក ១
- អរហត្តផល ១

ព្រហ្មដាត្រះអរហន្តក្នុងនេវសញ្ញា
នាសញ្ញា កំណត់ចិត្ត ១២ គឺចិត្តដា

- មនោទ្វារ ១
- មហាកិរិយា ៨
- នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយា ១
- នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនវិបាក ១
- អរហត្តផល ១

ចប់ប្រភេទចិត្តរបស់ព្រហ្មដាត្រះអរហន្តក្នុងអរិយភូមិ

គាថាសង្ខេប

អសីតិ វិចិត្តានិ ការម រូបេ យថាវហំ
 ចត្តសន្និ តថារូបេ ខេ ចត្តាទ្យ័ស លព្ភារេ

ក្នុងកាមភព ១១ ភូមិ ប្រភេទវិថីចិត្តរបស់បុគ្គល ១២ ចំពួក ពោល
 ដោយសរុប មានចំនួនចិត្ត ៨០, ក្នុងបុព្វហ ១៦ ភូមិ ប្រភេទវិថីចិត្ត
 របស់បុគ្គល ៧ ចំពួក មានចំនួនចិត្ត ៦៤, ក្នុងអរុបុព្វហ ៤ ភូមិ ប្រភេទវិថី
 ចិត្តរបស់បុគ្គល ៨ ចំពួក មានចំនួនចិត្ត ៤១ ។

ចប់ប្រភេទចិត្តរបស់បុគ្គលក្នុងភូមិទាំង ៣១ ជាន់

ចប់ប្រភេទទី ២

ប្រភេទទី ៣ ពោលអំពីរូប

ប្រភេទទី ៣ សំរិទ្ធសំរិទ្ធិរូបទាំងឡាយ ដែលជាធម្មជាតិប្រែប្រួលកើត
 ឡើងហើយវិនាសទៅវិញជាធម្មតា មិនរើសថាល ឬអាក្រក់បុណ្យឬបាប
 គឺជាអព្យាក្រឹត រូបនេះកើតឡើងហើយ មិនបានតាំងនៅជាស្ថាពរ តាម
 សភាពដើមឡើយ រមែងប្រកបទៅដោយនិរោធប្បូច័យ នឹងជាលំនៅនៃ
 ជរាព្យាធិមរណៈ ប៉ុណ្ណោះឯង សមដូចពាក្យសិទ្ធិសំរិទ្ធិថា :

រូប្យតិ ខោ ភិក្ខុវិ គសា រូបនិ វចតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ធម្មជាតិណាដែលប្រែប្រួល ឬពុកផុយវិនាសទៅ (តថាគត) ហៅធម្មជាតិ
 នោះថារូប ព្រោះហេតុតែប្រែប្រួល (មិនតាំងនៅតាមសភាពដើម) ។

សិល្បៈ ឯកម្មវិធីសិល្បៈ ៥ ប្រការគឺ :

- ១ - រូបសមាទេស សិល្បៈនៃអំពីរូបដោយសន្ទុះប ;
- ២ - រូបវិភាគ សិល្បៈនៃអំពីរូបដោយចំណែក ;
- ៣ - រូបសម្រស់ សិល្បៈនៃអំពីបច្ច័យឱ្យកើតរូប ;
- ៤ - រូបកលាប សិល្បៈនៃអំពីរូបដែលកើតត្រឹមត្រូវជាពួក ។
- ៥ - រូបបរិក្ខិត សិល្បៈនៃអំពីរូបដែលកើតដោយលំដាប់ ។

១- រូបសមាទេស

រូបមាន ២ យ៉ាងគឺ :-

- ១- មហាភូតរូប ៤, ២- ឧបាទាយរូប ២៤ ។

មហាភូតរូប ៤ នោះគឺ :

- ១- បរវិ; ២- អាបោ; ៣- ភេតា; ៤- ពិរយា ។

ឧបាទាយរូប ២៤ នោះគឺ :

១- បសាទរូប ៥;	៦- បរិច្ឆេទរូប ១;
២- តោចរូប ៤;	៧- អាហាររូប ១;
៣- ភាររូប ២;	៨- វិញ្ញាណរូប ២;
៤- ហឫទ័យរូប ១;	៩- វិការរូប ៣;
៥- ជីវិតរូប ១;	១០- លក្ខណរូប ៤ ។

អធិប្បាយមហានិកាយ

មហានិកាយ ចែកជាពីរបទគឺ (មហា + និកាយ) មហាប្រែថា "ធំ" និកាយ
ប្រែថា "ប្រាកដ" មហានិកាយមាន ៤ គឺ :

- ១- បឋវី ដី សម្រាប់ទំនុកបំរុងប្រាសាទរូបមិនឲ្យវិនាសមិនឲ្យធ្លាក់
ចុះ ;
- ២- អាចារ្យ ទឹក សម្រាប់ឆ្លើមិនឲ្យខ្ចាត់ខ្ចាយ ;
- ៣- តេជោ ភ្លើង សម្រាប់អប់កំដៅទុកមិនឲ្យហើមស្អុយរលួយ ;
- ៤- វាយោ ខ្យល់ សម្រាប់បក់ត្រឡប់ទៅមក - ។

ឧបាទាយរូប ២៤ គឺ :

បសាទរូប ៥ គឺ

- ១- ចក្ខុបសាទ បសាទភ្នែក ;
- ២- សោតបសាទ " ត្រចៀក ;
- ៣- ឃានបសាទ " ច្រមុះ ;
- ៤- ជីវ្ហបសាទ " អណ្តាត
- ៥- កាយបសាទ " កាយ ។

តោចរូប ៤ គឺ

- ១- រូបៈ រូប ;
- ២- សទ្ធាៈ សំឡេង ;
- ៣- កន្ធាៈ ក្លិន ;
- ៤- រសៈ រស ។

ភារវរូប ២ គឺ

- ១- ឥត្តិភារៈ ប្រកាសភេទស្ត្រីឲ្យប្រាកដ ;
- ២- បុរសភារៈ ប្រកាសភេទប្រុសឲ្យប្រាកដ ។

ហឫទ័យរូប ១ គឺ រូបដែលជាទិអារុស្សយរបស់ចិត្តក៏ឈាមរក្សាបេះដូងដែល
នៅក្នុងសាច់បេះដូង ។

ជីវិតរូប ១ គឺ រូបដែលរក្សានូវកម្មជីវិតនិងអាហាររូបក៏ក្រឡាហារ ។

បរិច្ឆេទរូប ១ គឺ រូបដែលជាចន្លោះក្នុងកាយ ។

អាហាររូប ១ គឺ រូបទីដែលកើតអំពីអាហារផ្សេងៗ ។

វិញ្ញាណរូប ២ គឺ { ១- កាយវិញ្ញាណរូប គឺរូបដែលជាបច្ច័យឲ្យសម្រេចនិរយា-
បទិដដោយវាយោណតុដែលកើតអំពីចិត្ត;
២- វិចីវិញ្ញាណរូប គឺរូបដែលជាបច្ច័យឲ្យបដិវិញ្ញាណដែលកើត
អំពីចិត្តឧប្បវេណីពោលភាសាផ្សេងៗ ។

វិការរូប ៣ គឺ { ១- រូបស្ស ហហុតា ភាពនៃរូបស្រាល;
២- រូបស្ស មុទុតា ភាពនៃរូបទន់;
៣- រូបស្ស កម្មញ្ញតា ភាពនៃរូបតូចដល់ការងារ ។

លក្ខណរូប ៤ គឺ { ១- រូបស្ស ឧច្ឆយោ ការស្ស្សនៃរូបតាំងពីបឋមដរាបដល់
កើតចក្ខុទស្សនៈ ;
២- រូបស្ស សន្តតិ រូបដែលកើតពីរូបមុន ;
៣- រូបស្ស ជរតា ការគ្រាំគ្រាវនៃរូបទាំងពីរខាងដើម ;
៤- រូបស្ស អនិច្ចតា ភាពនៃរូបទាំង៣ខាងដើមមិនទៀង ។

អង្គិប្បកាយ ឧបាទាយរូប

ឧបាទាយរូប ៗ ដែលកើតឡើងដោយអារុស្សយមហាភូតរូបទាំង ៤ ,
ឧបាទាយរូបនេះ បើមិនមានមហាភូតរូបទេ ក៏មិនអាចកើតឡើងតែឯកឯង
បានឡើយ, ព្រោះហេតុនោះ ឧបាទាយរូប សំដៅសេចក្តីថា រូបដែល
អារុស្សយមហាភូតរូបទាំង ៤ ។

គាហិសង្ឃហ

ក្នុងប្បសាទវិសយា ភារកេ ហាយមិច្ឆបិ

ជីវតាហាររូបហិ អដ្ឋារសវិធំ តថា

បរិច្ឆេទោ ច វិញ្ញាតិ វិការោ លក្ខណានិ ច

អនិប្បដ្ឋា ទសា ចេតិ អដ្ឋវិសវិធម្មវេ ។

ក្នុងរូប ៤ បសាទរូប ៥ វិសយរូប ៤ ភាររូប ២ ហាយរូប ១ ជីវិតរូប ១
អាហាររូប ១ ជា ១៨ ហៅថា និប្បនរូប, នៅសល់រូប ១០ ទៀតគឺ បរិច្ឆេទរូប ១
វិញ្ញាតិរូប ២ វិការរូប ៣ លក្ខណារូប ៤ ហៅថា អនិប្បនរូប ; និប្បនរូប ១៨
អនិប្បនរូប ១០ រួមជា ២៨ ។

ចប់រូបសមុទេសន័យ

រូបវិភាគន័យ

១ - បសាទរូប ៥ ហៅថា អដ្ឋតិករូបនៅសល់រូប ២៣ ហៅថា ពាហិរូប ។

២ - វិតរូប ៦ គឺ { បសាទរូប ៥
ហាយរូប ១ នៅសល់រូប ២២ ហៅថា អវិតរូប ។

៣ ទ្វាររូបសតិ { បសាទរូប ៥
វិញ្ញាតិរូប ២ នៅសល់រូប ២១ ហៅថា អទ្វាររូប ។

៤ - ឥន្ទ្រិយរូប ៨ គឺ { បសាទរូប ៥
ភាររូប ២ ជីវិតរូប ១ នៅសល់រូប ២០ ហៅថា អនិឥន្ទ្រិយរូប ។

៥ - ឧទ្ធករិករូប ១២ គឺ { បសាទរូប ៥
វិសយរូប ៧ នៅសល់រូប ១៦ ហៅថាសុខុមរូប ។

ឧទ្ធករិករូប ១២ នេះមានឈ្មោះពីរយ៉ាងទៀតគឺ សន្តិករូប ១ សប្បដិយរូប ១ ; ឯសុខុមរូប ១៦ មានឈ្មោះពីរយ៉ាងទៀតគឺ ទូររូប ១ អប្បនិយរូប ១ ។

៦ - កម្មជរូបមាន ១៨ គឺ { កណាបរូប ៨
អាកាសរូប ១ ហៅថាឧបាទិន្នករូបផងនៅសល់
បសាទរូប ៥ រូប ១០ ហៅថានៅកម្មជរូបផង
មាទយរូប ១
ដីវិតរូប ១ ហៅអនុបាទិន្នករូបផង ។
ភារិរូប ២

៧ - រូបាយតនហៅថាសនិទស្សនរូបនៅសល់រូប ២៧ ហៅថាអនិទស្សនរូប ។

៨ - គោចរត្ថាហិករូប ៥ { អសម្បត្តតាហា { ១- ចក្ខុបសាទ
សម្បត្តតាហា { ២- សោតបសាទ
៣- ឃានបសាទ
៤- ដីវិតបសាទ
៥- កាយបសាទ

នៅសល់រូប ២៣ ហៅថា អគោចរត្ថាហិករូប ។

៩ - អវិនិពោគរូបមាន ៨ គឺ { រូប ឬ វិណា ១
ភន្ទ ១
រស ១
ឧតា ១
មហាភ្នករូប ៤

នៅសល់រូប ២០ ហៅថាវិនិពោគរូប ។

រូបដែលបានពោលមកហើយនេះមិនទាន់អស់ទេ នៅសល់រូបទៀត
ជាច្រើនដូចអារហតុរូប សប្បចយរូប សាសវិរូប សន្ធិតរូប លោកិយរូប
កាមាវចររូប អានាមណ្ឌរូប អប្បហាតព្វរូប ឈ្មោះដែលបានពោលមក
ប៉ុណ្ណោះ ជាដើមសុទ្ធតែជាឈ្មោះរបស់រូបទាំងអស់ ។

ចប់រូបវិភាគន័យ

រូបសមដានន័យ

រូបសមដានមាន ៤ គឺ { កម្ម ១
ចិត្ត ១ ៤ យ៉ាងនេះឲ្យសម្រេចកើតបានជារូបផ្សេងៗ
ឧត្ត ១ គឺកម្មជរុបចិត្តជរុបឧត្តជរុបនិងអាហារជរុប
អាហារ ១

កម្មដែលឲ្យកើតរូបគឺ { ចិត្តជាអកុសល ១២ ចិត្តទាំង ២៥ នេះជាហេតុឲ្យកើត
ចិត្តជាកាមាវចរកុសល ៨
ចិត្តជារូបាវចរកុសល ៥ រូប ១៨ គឺកម្មជរុប ១៨ ។

ចិត្តដែលឲ្យកើតរូបគឺ { កាមាវចរចិត្ត ៥៤ ដកទ្វិបញ្ញវិញ្ញាណ ១០ រចនា
រូបាវចរចិត្ត ១៥
អរូបាវចរកុសលនិងកិរិយា ៨
លោកុត្តរ ៨

ចិត្តទាំង ៧៥ នេះជាហេតុឲ្យកើតចិត្តជរុប ១៥ ។

ឧត្តដែលឲ្យកើតរូបគឺ { សីតតេជោធាតុ ធាតុ ២ យ៉ាងនេះជាហេតុឲ្យកើត
ឧណ្ហតេជោធាតុ ឧត្តជរុប ១៣

រូបដែលកើតមកពីអាហារគឺ ឧដានៃអាហារផ្សេងៗ ដែលជាហេតុផ្សំកើត

អាហារជរម ១២ ។

រូបដែលកើតមកពីកម្មគឺ	}	អវិនិញ្ញាតរូប ៨	រូប ១៨ នេះសម្រេចមកពីកុសលា- កុសល ។
		ឥន្ទ្រិយរូប ៨	
		ហឫទ័យរូប ១	
		បរិច្ឆេទរូប ១	

រូបដែលកើតមកពីចិត្តគឺ	}	វិការរូប ៣	រូប ១៥ នេះសម្រេចមកពីចិត្ត
		វិញ្ញាណរូប ២	
		សទ្ធារូប ១	
		អវិនិញ្ញាតរូប ៨	
		បរិច្ឆេទរូប ១	

រូបដែលកើតមកពីឧត្តគឺ	}	សទ្ធារូប ១	រូប ១៣ នេះកើតមកពីឧត្ត ទាំង ២ គឺសីតនីនឧត្ត ។
		អវិនិញ្ញាតរូប ៨	
		វិការរូប ៣	
		បរិច្ឆេទរូប ១	

រូបដែលកើតមកពីអាហារគឺ	}	វិការរូប ៣	រូប ១២ នេះកើតមកពីឧដា នៃអាហារផ្សេងៗ ។
		អវិនិញ្ញាតរូប ៨	
		បរិច្ឆេទរូប ១	

រូបទាំង ២៨ នេះ, រូបខ្លះកើតឡើងដោយសម្មដានមួយ ហៅថា
 ឯកសម្មដាន, រូបខ្លះកើតឡើងដោយសម្មដានពីរ ហៅថាទ្វិសម្មដាន,
 រូបខ្លះកើតឡើងដោយសម្មដានបី ហៅថាតិសម្មដាន, រូបខ្លះកើតឡើង
 ដោយសម្មដានបួន ហៅថាចតុសម្មដាន ។

ឯកសមដានិករូប
១៧ ២

ហទយរូប ១ ឥន្ទ្រិយរូប ៨ រូមដា ៧ រូបកើតមកតែពីកម្ម; វិញ្ញាណរូប ២
កើតមកតែពីចិត្ត ។

ទិសមដានិករូប
២ ១៧ ២

សទ្ធករូប ១ កើតមកតែពីចិត្តនិងឧត្ត ។

តិសមដានិករូប
១៧ ២

វិការរូប ៣ កើតមកពីចិត្ត, ឧត្តនិង អាហារ ។

ចតុសមដានិករូប
១ ១៧ ២

អវិនិញ្ញាតរូប ៨ បរិច្ឆេទរូប ១ រូមដា ៧ រូប កើតមកពីកម្ម, ចិត្ត,
ឧត្ត, និង អាហារ ។

ក្នុងរូប ៤ នោះមិនមានសម្បជាននទេ ព្រោះគ្រាន់តែជាលក្ខណៈបូ
ណា ក្នុងជននិងមរណៈបូណ៌ ។

ចប់រូបសម្បជានន័យ

រូបកលាបន័យ

រូបកលាបមាន ២១ គឺ	}	កម្មជុំកលាប ៤	រូមដា ២១ រូប ។
		ចិត្តជុំកលាប ៦	
		ឧត្តជុំកលាប ៤	
		អាហារជុំកលាប ២	

១- អវិនិព្វោគរូប ៨ នឹង
 ជីវិតរូប ១ រួមជា ៩
 ហៅថាជីវិតនវិក-
 កលាប នឹង

២	ចក្ខុបសាទ	១	ចក្ខុទសកៈ	១០
៣	សោតបសាទ	១	សោតទសក	១០
៤	ឃានបសាទ	១	ឃានទសក	១០
៥	ជីវាបសាទ	១	ជីវាទសក	១០
៦	កាយបសាទ	១	កាយទសក	១០
៧	ឥត្ថិភាវ	១	ឥត្ថិភាវទសក	១០
៨	បុរិសភាវ	១	បុរិសភាវទសក	១០
៩	វិតរូប	១	វិតទសក	១០

ចិត្តជកលាបមាន ៦ នោះគឺ :

១- អវិនិព្វោគរូប ៨ នឹង

២	- កាយវិញ្ញាណរូប ១	= ៩
៣	- វិចីវិញ្ញាណរូបនឹងសទ្ធករូប ១	= ១០
៤	- វិការរូប ៣	= ១១
៥	- កាយវិញ្ញាណរូបនឹងវិការរូប ៣	= ១២
៦	- វិចីវិញ្ញាណរូបនឹងសទ្ធករូប ១ នឹងវិការរូប ៣	= ១៣

ឧត្តជ្ជកលាបមាន ៤ នោះគឺ

- ១- អវិនិញ្ញាតរូប ៨ នឹង
  - ២- សទ្ធកលាប ១ សទ្ធនិវាត ៧
  - ៣- វិការរូប ៣ លហុតាទិវកាទសក ១១
  - ៤- សទ្ធកលាប ១ នឹងវិការរូប ៣
  - សទ្ធកលហុតាទិវាទសក ១២

អាហារជ្ជកលាបនោះមាន ២ គឺ

- ១ - អវិនិញ្ញាតរូប ៨ សុទ្ធកលាប ៨ ;
- ២ - អវិនិញ្ញាតរូប ៨ នឹងវិការរូប ៣ លហុតាទិវកាទសក ១១ ។

តាហិសង្ខហា

កម្មចិត្តតុកាហារ សម្មដ្ឋានា យថាក្កម៌

នវ ឆ ចតុរោ ទ្វេតិ កលាចា ឯកវិសតិ

រូប ២៨ បើពេលដោយសម្មដ្ឋានមាន ៤ គឺ កម្ម ចិត្ត ឧត្តនឹងអាហារ

បើពេលដោយកលាបវិញ្ញាដ្ឋកម្មជ្ជកលាបមាន ៧ ចិត្តជ្ជកលាបមាន ៦

ឧត្តជ្ជកលាបមាន ៤ នឹងអាហារជ្ជកលាបមាន ២ រួមជា ២១ កលាប ។

ចប់រូបកលាបន័យ

រូបបរិក្ខិតកម្មន័យ

- បដិសន្ធិមាន ៤ នោះគឺ
- ១- អណ្ណាដ កើតអំពីស៊ុត
  - ២- សំសេទដ កើតអំពីញើសក្អែល
  - ៣- គត្តសេយ្យក កើតអំពីមាតាបិតាប្អូនកំណើតដេកក្នុងគភ៌
  - ៤- ឧបបាតិក កើតពីកម្មផុតអំពីកំណើតទាំង៣ ខាងដើម ។

ពួកសត្វក្នុងកាមភពដែលមានឥន្ទ្រិយបរិបូណ៌ តែងបានរូប ២៨ គ្រប់គ្រាន់ក្នុងបរិក្ខិតកាលខាងមុខអំពីបដិសន្ធិកាល, សំសេទដសត្វនឹងឧបបាតិកសត្វ ២ ពួកនេះតែងបានរូបបលាបគ្រប់ក្នុងវេលាបដិសន្ធិកាល ។ បុគ្គលដែលចូតិមកអំពីភពមុនហើយ បានទទួលបដិសន្ធិក្នុងភពនេះ ព្រមដោយបដិសន្ធិចិត្តនោះ កម្មជរុប ក៏រមែងបង្កើតព្រមគ្នា ដោយអាស្រ័យឧប្បាទ-
 ខណារបស់បដិសន្ធិចិត្តដែលកើតឡើង ។

ក្នុងទីនេះពាលគត្តសេយ្យកសត្វ នឹងអណ្ណាដសត្វ រូបដែលកើតជាមួយនឹងបដិសន្ធិចិត្តនោះមាន ៣០ ។

គត្តសេយ្យកសត្វនឹង	}	កាយទសក = ១០	រូបទាំង ៣០ រូប
អណ្ណាដសត្វ		ភារិទសក = ១០	
		វត្តទសក = ១០	

ចំណែកសំសេទដសត្វ នឹងឧបបាតិកសត្វនោះ មានរូបដែលកើត

ឡើងជាមួយនឹងបដិសន្ធិចិត្តនោះមាន ៧០ ។

សំរោងសត្វ និង ឧបបាតិកសត្វ	}	ចក្ខុទសក = ១០ រូប
		សោតទសក = ១០ រូប
		ឃានទសក = ១០ រូប
		ជីវាទសក = ១០ រូប រូបជា ៧០ រូប
		កាយទសក = ១០ រូប
		ភារិទសក = ១០ រូប
		វិតទសក = ១០ រូប

រូបប៉ុណ្ណោះជាកម្មជរម វិតនកើតមកអំពីឧប្បាទខណៈ វិតខណៈ

នឹងភ្នំខណៈ កើតឡើងបានទាំង ៣ ខណៈ, ចិត្តជរមកើតអំពីឧប្បាទ-
 ខណៈរបស់ភវិន្ត ចិណ្ឌកខុតជរមនោះ ក៏កើតអំពីវិតខណៈរបស់បដិ-
 សន្ធិតទៅគ្រប់ ៗ វិតខណៈ រហូតទៅដល់ច្រើនចិត្ត, ចិណ្ឌកអាហារជរម
 នោះ បើមាតាទទួលទានអាហារចូលទៅ ក៏កើតអាហារជរមឡើង ឯទារក
 ក៏រើនវ័យតមកដល់ដាច់ ។

តាំងវិតពិពេលនោះមក រូបសម្បជានទាំង ៤ ក៏ចំរើនដាច់តាមក
 មិនដាច់ ដូចជាអណ្តាតប្រទិប ឬដូចខ្សែទឹកដែលហូរ កើតឡើងគ្រប់
 ខណៈ ដរាបដល់ច្រើនកាល, កាលបើសត្វច្រើនហើយ ចាប់តាំងអំពីចិត្តច្រើន
 ថយចុះមកដល់ ១៧ វិថីចិត្ត តអំពីចិត្តនោះមក កម្មជរមក៏ឈប់មិនបង្កើត
 តទៅទៀត ។

កម្មជរមដែលមានមកពីមុនក៏រលត់ទៅព្រមជាមួយនឹងច្រើនចិត្ត តពី
 នោះមក ចិត្តជរមនឹងអាហារជរមក៏រលត់ទៅដែរ នៅសល់វិតខុតជរម

ប៉ុណ្ណោះ ដែលកើតត ៗ មក ដរាបដល់អស្ចារ្យស្តុយរោហិមរេប្រាសរឿងជា

ឧទ្ធុមាតកៈ ទើបរលត់ ។

មើលភាពវិចិត្រនិងបដិសន្ធិ

	ឧប្បាទ ០	
បដិសន្ធិ	វិទិ ០	ចិត្តជាបដិសន្ធិ
	ភវន្ត ០	

+

	០)	ភវន្ត	១
	០)	ភវន្ត	១
	០)	ភវន្ត	១
	០)	ភវន្ត	១
	០)	ភវន្ត	១
ភាពចិត្តនិងបដិសន្ធិ	០)	ភវន្ត	១
ខណៈរបស់ចិត្ត១៧ មុនចិត្ត	០)	ភវន្ត	១
	០)	ភវន្តចលនៈ	១
	០)	ភវន្តបរិច្ចទៈ	១
	០)	មនោទ្វារវដ្តនៈ	១
	០)	ផវនៈ	១
	០)	ផវនៈ	១

០)	ជវនៈ	១
០)	ជវនៈ	១
០)	ជវនៈ	១
០)	ឥទាលម្ពណៈ	១
០)	ឥទាលម្ពណៈ	១
០)	ចតុតិត	១

ការិយាល័យ

ឥន្ទ្រ មគស ត្ថាន

បុណ្ណេវ ករណីវ

បដិសន្ធិមុទាទាយ

តថាវេប បវត្តនិ ។

សត្វដែលបានចុះចាកភពនេះហើយ លុះបានទៅបដិសន្ធិក្នុងភព

ដទៃទៀត កម្មជរម ចិត្តជរម ឧត្តជរម និងអាហារជរម ទាំង ៤ នេះក៏កើត

មានតទៅទៀត ដូចបានពោលមកហើយ ។

ចប់ការបក្សស

រូបព្រហ្ម

ឧបបាតិកបដិសន្ធិក្នុងរូបព្រហ្ម

១៥ ភពនោះមានរូប ៣៧ គឺ

}	ចក្ខុទសក	១០	រួមទាំង ៣៧ គឺ
	សោតទសក	១០	
	វិតទសក	១០	
	ជិតនវិក	៧	

កាលរូបព្រហ្មបដិសន្ធិនោះ ភ្នំដួរ ៣៩ នេះក៏កើតឡើងព្រមដោយ
 ឧប្បាទទណៈរបស់បដិសន្ធិចិត្ត លុះដល់បវត្តិកាលនោះ ចិត្តដួរនឹងឧត្តដ-
 រូបក៏កើតឡើងតទៅ វិភាហារដួរមិនមានឡើយ ព្រោះព្រហ្មមិនទទួល
 ទានអាហារ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ក្នុងរូបព្រហ្ម ១៥ ភពៈនោះ មានរូបដែល
 កើតឡើងបានតែត្រឹម ២៣ ប៉ុណ្ណោះ, ចំណែកឧបបាតិកបដិសន្ធិក្នុងព្រហ្ម
 អសញ្ញាសត្វនោះមានតែដំរីតនវិក ៩ រូបប៉ុណ្ណោះ ដែលកើតជាមួយនឹងបដិ-
 សន្ធិ រូបក្រៅអំពីនោះកើតក្នុងបវត្តិកាល ។

រូបដែលកើតក្នុងអសញ្ញាសត្វព្រហ្មមានតែត្រឹម ១៧ រូប ។

រូប ១៧ ដែលអសញ្ញាសត្វបាននោះគឺ

{	ដំរីតនវិក ៩	រួមជា ១៧
	វិការរូប ៣	
	លក្ខណរូប ៤	
	អាភាសរូប ១	

ចំណែកអរូបព្រហ្មមិនមានរូបដូចពោលមកហើយនោះទេ ព្រោះអ-
 រូបព្រហ្មកើតដោយនាមបដិសន្ធិ ។

គាំហិសង្កហ

អដ្ឋវិសតិ កាមេស្យ ហោន្តិ តេវិស រូបិស្យ
 សត្តរេសវសញ្ញំ អរូបេ នត្តិ កិញ្ចិបី ។

ក្នុងកាមភព ១៩ សត្វដែលកើតឡើងដោយបដិសន្ធិទាំង ៤ មានរូប
 ដែលកើតឡើង ២៨, រូបព្រហ្ម ១៥ ភពៈ កើតឡើងដោយឧបបាតិកបដិ-

សន្តិមានរូប ២៣ ក្នុងអសញ្ញាសត្រាប្រហុ ១៣ មានរូបវិត ១៧ ប៉ុណ្ណោះ,
ក្នុងអរូបប្រហុ ៤ ភពនោះ មិនមានរូបកើតឡើងទេ ។

ចប់រូបវិតកមន័យ

ចប់ប្រភេទទី ៣

ប្រភេទទី ៤ ពោលពីព្រះនិព្វាន

និព្វាន

ពាក្យថានិព្វាន ជាឈ្មោះនៃធម្មជាតិរលត់ភ្លើងទុក្ខភ្លើងកិលេស, ជា
ធម្មជាតិចេញផុតពីព្រាស្នាបំភ័យតណ្ហាទាំង ១០៨, ជាស្ថានសន្តិសុខភ័យ
ស្ងប់ផុតអំពីតណ្ហា ដែលជាហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខទាំងពួង ជាប់កន្តបរមសុខ
សុខឯកក្រិវិលន មិនលាយទៅដោយទុក្ខ ជាលោកុត្តរធម៌ខ្ពស់បំផុតជាង
ធម៌ទាំងពួងក្នុងលោក ។

ន័យមួយទៀតព្រះនិព្វាននេះ មានការម្យ៉ាងបង្កនូវកិលេសទាំង
ឡាយមានលោភ ទោស មោហា អវិជ្ជា តណ្ហាជាដើម ជាលក្ខណៈ,
មានមិនធុតិមិនលុះក្នុងអំណាចនៃសន្ធិតធម៌ជាកិច្ច, មានការប្រាសចាក
សន្ធិតនិមិត្ត ឬម្យ៉ាងនូវបបញ្ចធម៌ជាផល, និព្វានមានវិគមួយមិនមានពីរទេ
វិគប្រពោលដោយបរិយាយ មានពីរក៏មាន មានពាក់មាន ។

និព្វានមាន ២ ភេទៈគឺ :

១ - សុខ ចាទិសេស សនិព្វាន រលត់តែកិលេសឯបញ្ចក្ខន្ធនៅ
មិនទាន់រលត់ ។

២ - អនុ ចាទិសេស សនិព្វាន រលត់កិលេសផង រលត់បញ្ចក្ខន្ធ
ផង ។

និព្វានមាន ៣ ភេទៈគឺ :

១ - សុព្វាតនិព្វាន សូន្យអកុសល ឬជាអារម្មណ៍នៃអរិយមគ្គ
ដែលកើតក្នុងលំដាប់នៃវិជ្ជានតាមនីវិបស្សនាមានអនត្តាជាអារម្មណ៍ ;

២ - អនិមិត្តនិព្វាន មិនមានអកុសលកើតឡើងបាន ឬជា
អារម្មណ៍នៃអរិយមគ្គដែលកើតឡើងក្នុងលំដាប់នៃវិជ្ជានតាមនីវិបស្សនា
មានអនិច្ចលក្ខណៈជាអារម្មណ៍ ;

៣ - អប្បណិហិតនិព្វាន មិនមានសេចក្តីអាល័យភ័យភ័យណា
ទាំងពួងឬជាអារម្មណ៍នៃអរិយមគ្គដែលកើតឡើងក្នុងលំដាប់នៃវិជ្ជានតាម
នីវិបស្សនាមានទុក្ខលក្ខណៈជាអារម្មណ៍ ។

កិត្តិគុណរបស់និព្វានមាន ៨ យ៉ាងគឺ

១ - មន្តិម្មទេវតា និព្វានធម៌នៃសញ្ញាញ្ញូនវិសេចក្តីស្រវឹងទាំង
ពួង មានស្រវឹងក្នុងវិយដៅដើម ;

២- បិចាសវិនយោ និព្វានធម៌តែងបន្ទាបនូវសេចក្តីស្រេក
យានក្នុងបញ្ចវិធាកាមតុណ្ណា ;

៣- អាសយសមុគ្គ្យតោ និព្វានធម៌តែងតាស់រំលែងចោល
នូវសេចក្តីអាល័យក្នុងបញ្ចវិធាកាមតុណ្ណា ;

៤- វិជ្ជបច្ឆេដោ និព្វានធម៌តែងកាត់ចោលនូវដំណើរវិលវល់
ត្រឡប់ទៅកាន់ភពទាំង ៣ ;

ភណ្ណក្ខយោ និព្វានធម៌តែងដល់នូវកិរិយាអស់ទៅនៃភណ្ណា ;

៦- វិរាតោ និព្វានធម៌តែងដល់នូវកិរិយាប្រាសចាកភាគទិក្ខុលេស ;

៧- និរោដោ និព្វានធម៌តែងដល់នូវសេចក្តីរលត់ចាកភណ្ណាទាំងពួង ;

៨- និព្វានំ និព្វានតែងចេញចាកអំនប្រទេស (ទិញ្ញាតស្សាត) គឺ
ភណ្ណា ។

ភ្នំគុណរបស់និព្វានមាន៣ ២យ៉ាងទៀតគឺ

- ១- អដាតី - និព្វានមិនមានកំណើត ;
- ២- អជរំ និព្វានមិនមានគ្រាំគ្រា ;
- ៣- អុព្យាធិ និព្វានមិនមានព្យាធិ ;
- ៤- និព្វាយំ និព្វានមិនមានភ័យ ;
- ៥- អសង្ខតំ និព្វានមិនមានបច្ច័យប្រជុំភាគតែង ;

- ៦ - កវកន្តំ និព្វានទំលាយនូវគ្រប់យលោក;
- ៧ - សុខំ និព្វានជាបរមសុខ;
- ៨ - សីតំ និព្វានដ៏ត្រជាក់;
- ៩ - ខេមំ និព្វានដ៏រក្សម;
- ១០ - តាលំ និព្វានជាទីពឹងដល់ព្រះអរិយ;
- ១១ - លេណំ និព្វានជាទីពឹងអំពីមច្ចុ;
- ១២ - និច្ចំ និព្វានទៀងមិនបានប្រែប្រួល;
- ១៣ - អចលំ និព្វានមិនកំរើក;
- ១៤ - ធុរស្សសំ និព្វានទៀងប្រាកដ;
- ១៥ - អវជ្ជសារី និព្វានមានខ្លឹមសារមិនមានវិលត្រឡប់;
- ១៦ - សុខមទ្ធិនំ និព្វានញ៉ាំងញ៉ាំងនូវសុខក្នុងមនុស្ស និងសុខក្នុងឋានសួគ៌ិ;
- ១៧ - ទុទមទ្ធិនំ និព្វានញ៉ាំងញ៉ាំងនូវសេចក្តីឃ្មានបាយ;
- ១៨ - បិចាសញ្ចនយំ និព្វានបន្ទាបនូវសេចក្តីស្រេកទឹក;
- ១៩ - អនាលយំ និព្វានមិនមានអាល័យ;
- ២០ - សមុត្តរាជវដ្តំ ធម្មសំ និព្វានដកនូវទោសដែលរោងនៅក្នុងចិត្តដ៏ចម្រើនសព្វ;

២១ - វិស្វ ដ្ឋានំ និព្វានប្រាសចាកសង្ខារតីនាមនីវរូប;

២២ - វិវិដ្ឋំ និព្វានប្រាសចាករោមាសទាំងឡាយ;

២៣ - ភណ្ណា ក្ខយំ និព្វានជាទីក្ស័យនៃភណ្ណា;

២៤ - វិភវំ និព្វានប្រាសចាកត្រ័យភព;

២៥ - វិភតំ និព្វានប្រាសចាកភតៈ ;

២៦ - វិភមោហំ និព្វានប្រាសចាកមោហា ;

២៧ - និរោធិ និព្វានរលត់ទុក្ខទាំងពួង;

២៨ - អនិមិត្តំ និព្វានមិនមាននិមិត្ត ;

២៩ - សន្តភារំ និព្វានជាសភារៈរម្ងាប់កិលេស;

០ - អរសារកំ និព្វានមិនមានរសតីភណ្ណា;

៣១ - អប្បសាសញ្ញំ និព្វានលះចេញនូវសេចក្តីរីករាយនៃចិត្ត;

៣២ - អមតំ និព្វានមិនចេះស្លាប់ ។

កិច្ចិតាមរបស់និព្វានមាន ៤៦ យ៉ាងគឺ

១ - មោក្ខា សភារៈរួចផុតស្រឡះចាកភតាទិក្កិលេស;

២ - និរោធនា សភារៈរលត់នៃភតាទិក្កិលេស ឬជាធម៌ជាទីរលត់
នៃសញ្ញានីវរទនា ជាធម៌ដែលផុតអំណាច ;

៣ - និព្វានំ ធម្មជាតិចេញចាកភណ្ណា ឬជាធម្មជាតិចេញផុតចាក
ភណ្ណាគឺធម្មជាតិរលត់នៃភណ្ណា ;

៤- ទីចោ សភាវៈជាភោះប្តង្រទ័បដាទីព័ន ;

៥- ឧណ្ណាភ្នុយោ និព្វានជាសភាវៈញ៉ាវតណ្ណាឲ្យអស់ទៅ ឬ
ថាសភាវៈតសម្រេចនូវតណ្ណា ;

៦- បរិ និព្វានជាធម្មជាតិដ៏ខុត្តមព្រោះជាសត្រូវដល់ភាពទិក្ខុ-
លេស ;

៧- តាណាំ និព្វានជាធម្មជាតិរក្សាសត្វឲ្យផុតចាកអបាយ ;

៨- លេណាំ និព្វានជាទីជ្រកកោន ឬថាជាទីពឹងពួន ;

៩- អរូបំ និព្វានមិនមានរូបកាស ;

១០- សន្តំ និព្វានជាទីរម្ងាប់នូវកិលេស ;

១១- សច្ចំ និព្វានជាធម្មជាតិទៀងពិត ;

១២- អនាលយំ និព្វានមិនមានកង្វល់មិនមានអាលយ ;

១៣- អសង្ខតំ និព្វានមិនមានបច្ច័យ គឺកុសលាកុសលកម្ម
ប្រជុំពាក់តែងទៀត ;

១៤- សិរិំ និព្វានជាធម្មជាតិធ្វើនូវសេចក្តីរក្សាមក្សាន ;

១៥- អមតំ និព្វានជាធម្មជាតិមិនស្លាប់ ;

១៦- សុទ្ធាសំ និព្វានគឺបុគ្គលឃើញបានដោយកម្រវិក្រពោក ;

១៧- បរាយនំ និព្វានជាធម្មជាតិគឺព្រះអរិយបុគ្គលតប្ប័ដល់ ;

១៨- សរណំ និព្វានជាទីរលក ;

១៩ - អនិភិក្ខុ និព្វានជាធម្មជាតិមិនមានអន្តរាយ ;

២០ - អនាសវំ និព្វានមិនមានអសវ ;

២១ - ធម្មំ និព្វានជាធម្មជាតិទៀនទាត់ ;

២២ - អនិទំសង្ខំ និព្វានជាធម្មជាតិមើលមិនឃើញដោយភ្នែក ;

២៣ - អកតំ និព្វានជាធម្មជាតិគឺបុគ្គលមិនសាយនឹងធ្វើបាន ;

២៤ - អបលោកិកំ និព្វានជាធម្មជាតិគឺបុគ្គលមិនសាយប្រាប់បាន ;

២៥ - និបុណំ និព្វានជាធម្មជាតិជម្រះនូវកិលេស ឬថាធម្ម ;

ជាតិដ៏ល្អិត ;

២៦ - អនន្តំ និព្វានជាធម្មជាតិរកទីបំផុតគាន ;

២៧ - អក្ខរំ និព្វានជាសត្រូវដល់សង្ខារ ;

២៨ - ទុក្ខក្ខយោ សភាវៈវិតនញ្ញំសេចក្តីទុក្ខឲ្យអស់ទៅ ;

២៩ - អព្យាបជ្ឈំ និព្វានជាធម្មជាតិឥតមានព្យាបាទ ;

៣០ - វិវដ្តំ និព្វានជាធម្មជាតិមានវដ្តៈទៅប្រាសហើយ ;

៣១ - ទេមំ និព្វានជាធម្មជាតិក្សេមចាកភ័យឬថាជាទីអស់ទៅនៃ

ភ្លើងភ័យជាដើម ;

៣២ - កេវលំ និព្វានជាធម្មជាតិមិនប្រឡូកប្រឡំដោយសង្ខារ ;

៣៣ - អបវេត្តា សភាវៈឥតបក្សពួកឬប្រាសចាកសង្ខារ ;

៣៤ - វិកតោ សភាវៈប្រាសចាកភ័យ ;

៣៥ - បណ្ឌិត និព្វានជាវិក្កិយប្រាសាទសិរិសោកិយសិរិសោក;

៣៦ - អច្ឆន្ទិ និព្វានជាធម្មជាតិទៀត មិនឃ្លៀងឃ្លាត;

៣៧ - បទំ និព្វានជាផ្លូវវិសេសព្រះអរិយបុគ្គលតប្បិសល់;

៣៨ - យោគកេត្តិមំ និព្វានជាធម្មជាតិអស្ករទៅនៃយោគទាំង ៤;

៣៩ - ចារិ និព្វានជាក្រឹត្យនៃសង្ខារបូជាអាចរម្ងាប់នូវកំដៅនៃ

សង្ខារទុក ;

៤០ - មុតិ ជាធម្មជាតិផុតចាកកិលេស;

៤១ - សន្តិ ជាធម្មជាតិសម្រាប់រម្ងាប់ទុកបូជាជាគុណជាតិ

៤២ - វិសុទ្ធិ ជាធម្មជាតិដ៏ស្អាតដោយវិសេសបូជាបរិសុទ្ធចាកភា-

ទិកិលេស;

៤៣ - វិមុត្តិ ជាធម្មជាតិរួចចាកសង្ខារធម៌ ឬជាធម្មជាតិផុត;

ស្រឡះចាកធម៌ជាក្រឹត្យនៃសាហ្មន់ទាំងពួង;

៤៤ - អសដ្ឋតណាតុ ជាធម្មជាតិសង្ខារធម៌ទាំងពួងធ្វើមិនបាន;

៤៥ - សុទ្ធិ ជាធម្មជាតិផ្លូវផ្លូវឬជាធម្មជាតិដ៏ថ្លាស្អាត;

៤៦ - និព្វតិ ជាធម្មជាតិវិនិច្ឆ័យនៃសចក្កក្រវិល់វាយ

ចប់ប្រភេទទី ៤

ចប់អភិធម្ម ៧ តម្ករសង្ខេប

១. ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ១០០
 ២. ក្រសួងសុខាភិបាល ១០០
 ៣. ក្រសួងយុត្តិធម៌ ១០០
 ៤. ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក ១០០
 ៥. ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត ១០០

៦. ក្រសួងស្ថាប័នជាតិ ១០០
 ៧. ក្រសួងស្ថាប័នអន្តរជាតិ ១០០
 ៨. ក្រសួងស្ថាប័នបរទេស ១០០
 ៩. ក្រសួងស្ថាប័នផ្សេងៗ ១០០

១០. ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក ១០០
 ១១. ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត ១០០
 ១២. ក្រសួងស្ថាប័នជាតិ ១០០
 ១៣. ក្រសួងស្ថាប័នអន្តរជាតិ ១០០
 ១៤. ក្រសួងស្ថាប័នបរទេស ១០០

របៀបរៀនអភិធម្ម

របៀបរៀនអភិធម្មនេះ សូមចាត់ទុកជាមាតិកាដូចមានតទៅនេះ,

១- ត្រូវទុកស្បែកឃ្នកទន្ធាញពួកធម៌មួយក្រុមៗ ដរាបដល់ចាំស្នាត់ឥតមានភាន់ច្រឡំ ។

២- ត្រូវចេះប្រែសម្រួលមួយៗ ឲ្យប្រាកដ ។

៣- ត្រូវពិចារណាសេចក្តីក្នុងមាតិកាធម៌មួយៗ ឲ្យយល់ចូលចិត្តច្បាស់លាស់ សឹមទន្ធាញនឹងពិចារណា មាតិកាធម៌តទៅទៀត ។

៤- បើមានសេចក្តីសង្ស័យមិនច្បាស់លាស់ត្រង់បទណា ត្រូវពិចារណានឹងសាកសួរអ្នកចេះដឹងត្រង់បទនោះ ឲ្យយល់ចូលចិត្តប្រាកដ កុំរំលងសេចក្តីសង្ស័យរចាលហើយរៀនទៅមុខទៀត ។

៥- ត្រូវទុកស្បែកឃ្នកនឹងសាកច្នៃឲ្យញឹកញាប់ ដើម្បីកុំឲ្យភ្នាំងភ្នែកទៅវិញ ។

បើសិក្ខាកាមជំនុំបានយកចិត្តទុកដាក់ប្រព្រឹត្តតាមរបៀបដែលបានចាត់ទុកជាមាតិកាដូចខាងលើនេះហើយ មុខជាលោកអ្នកនឹងបានសម្រេចផលល្អនឹងដឹងថាចិត្តតាមសេចក្តីប្រាថ្នាចាំខាន ។

ឆ.វិ.

